Posterleriniz içinde

We Can Do

BAYAN YANI

24

2013-10 Ekim 4 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 5 TL.

İMDAT POLİS

- Adana'da 16 yaşındaki çocuğa ekip aracında tecavüz,
- İstanbul Kağıthane Asayiş Müdürlüğü'nde bir kadına, personel önünde tecavüz,
- İstanbul Beşiktaş'ta bir kadına polis otobüsünde tecüvüzle tehdit ve taciz...
- Peki bizi polisten kim koruyacak?..

ABİİİ...
ARKADAŞI VAR MIYMIŞ?!
ONU DA BANA
GÖZALTINA ALALIM!!!

İpek

Aksamsefası

Bir Aşk Hikayesi

Ramize Erer

METRODAYDIM. SIKINTIDAN ELİMDE CEP TELEFONUM FACEBOOK'TAKİ PAYLAŞIMLARA BAKIP OYALANMAYA ÇALIŞIYORDUM.

BİRDEN, GEZİ DESTEKÇİSİ BİR ARKADAŞIMIN PAYLAŞIMI DÜŞTÜ EKRANA. "TUNCEL KURTİZ'İ KAYBETTİK" YAZIYORDU. SÜRÜ FİLMİNDEN ALINMIŞ BİR FOTOĞRAFININ ALTINDA, SİYAH BİR KÖTÜ HABER KUTUCUĞUNUN İÇİNDE DOĞUM VE ÖLÜM TARİHLERİYLE BİRLİKTE. DONDUM KALDIM. DOĞRU MU BU? YAZMAK İSTEDİM, YAZAMADIM.

SONRA BAŞKA BİRİ, ONUN BU GÜZELİM ÇOCUKLUK FOTOĞRAFINI PAYLAŞTI. ÜSTÜNDEKİ "TUNCEL AMERİKA"DA YAZISI İÇİMİ ACITTI. O KOCAMAN KARA GÖZLERE BAKMAYA DAYANAMAYIP AĞLADIM. İLK DEFA YURTDIŞINDA OLMAK BU KADAR ACI VERDİ BANA. TUNCEL ABİ'Yİ SON BİR DEFA GÖRMEYİ NE KADAR ÇOK İSTERDİM.

İLK MENEND GELDİ AKLIMA. TUNCEL KURTİZ'İN SEVGİLİ KARISI, BENİM CANIM ARKADAŞIM. YANINDA OLMAK, ACISINI PAYLAŞMAK İSTEDİM. TUNCEL'İNİ NE BÜYÜK BİR AŞKLA SEVDİĞİNİ EN İYİ BEN BİLİRDİM.

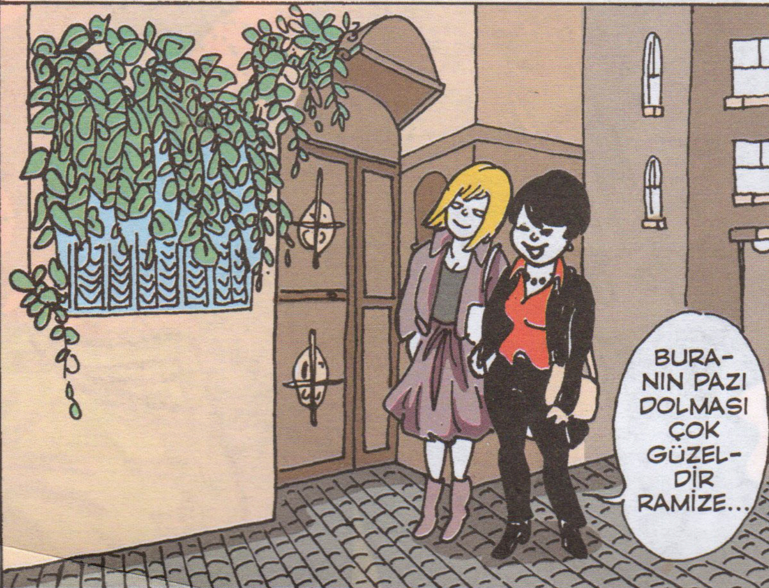
BİR ARKADAŞLARI ŞÖYLE YAZMIŞ ÇOK SEVDİĞİM BU FOTOĞRAFLARININ ARKASINA. DAHA BİR KAÇ GÜN ÖNCE TANIŞMIŞ, AŞIK OLMUŞLAR BİRBİRLERİNE. BÜYÜK BİR HEYECANLA GETİRMİŞTİ TUNCEL MENEND'İ BİZE. TÜRKBÜKÜ'NÜN O GÜNKÜ SESSİZLİĞİNDE, AVAZ AVAZ BAĞIRMIŞTI DENİZE DOĞRU. BEN BU KIZA AŞIK OLDUUMM...

BİR KAÇ GÜN ÖNCE... MENEND İŞ ÇIKIŞI BANA UĞRAMIŞ. ÜZERİNDE ONA ÇOK YAKIŞAN BEYAZ BİR GÖMLEKLE HATIRLIYORUM ONU. BEN BİR GÜN SONRA VİYANA'YA GİDİYORUM.

GİTMEDEN ÖNCE BULUŞUP, BİRLİKTE BİRŞEYLER ATIŞTIRIP, LAFLAMAK İSTİYORUZ. KENDİMİ MENEND'E BIRAKIYORUM. EN İYİ NERDE YENİR, İÇİLİR, EĞLENİLİR O BİLİYOR. HAYAL KAHVESİ DİYE YOLA ÇIKMIŞ, YARI YOLDA MENEND, "BOŞ VER, GEL BU AKŞAM ÇİÇEK BAR'A GİDELİM" DEMİŞTİ, TUNCEL'İYLE KARŞILAŞACAĞINI BİLMEDEN.

BEN İLK DEFA GELİYORDUM ÇİÇEK BAR'A. İÇERİSİ ÇOK KALABALIKTI. BU İNSANLARI GÖZÜM ISIRIYORDU İZLEDİĞİM FİLMLERDEN, DİZİLERDEN. BAZILARININ İSİMLERİNİ İSE EZBERE BİLİYORDUM...

İÇKİLERİMİZİ ALIP, BARDA DİKİLMEYE BAŞLAMIŞTIK. BİRDEN KAPI AÇILDI VE DELİ BİR RÜZGAR İÇERİ GİRDİ. ADININ TUNCEL KURTİZ OLDUĞUNU ÖĞRENDİĞİM (DAHA SONRA MENEND'TEN ÖĞRENECEKTİM) BU DERİ ELBİSELİ ADAM, BİZE DOĞRU YÜRÜDÜ.

GELDİ VE MENEND'İN YANINDA DURDU. ÖNCE MENEND'İN KULAĞINA EĞİLEREK DAHA KISIK BİR SESLE...

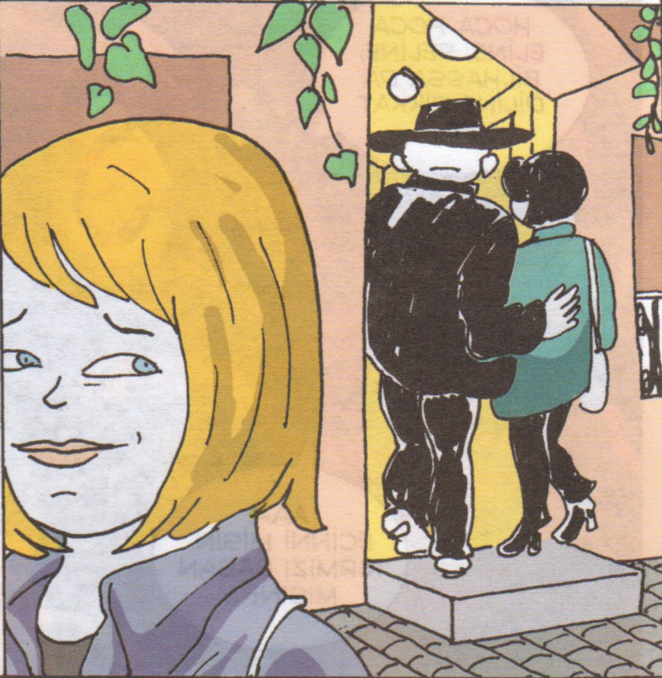
SONRA DA TIPKI TÜRKBÜKÜ'NDE DENİZE DOĞRU BAĞIRDIĞI GİBİ, BARDAKİLERE DOĞRU AVAZI ÇIKTIĞI KADAR BAĞIRDI.

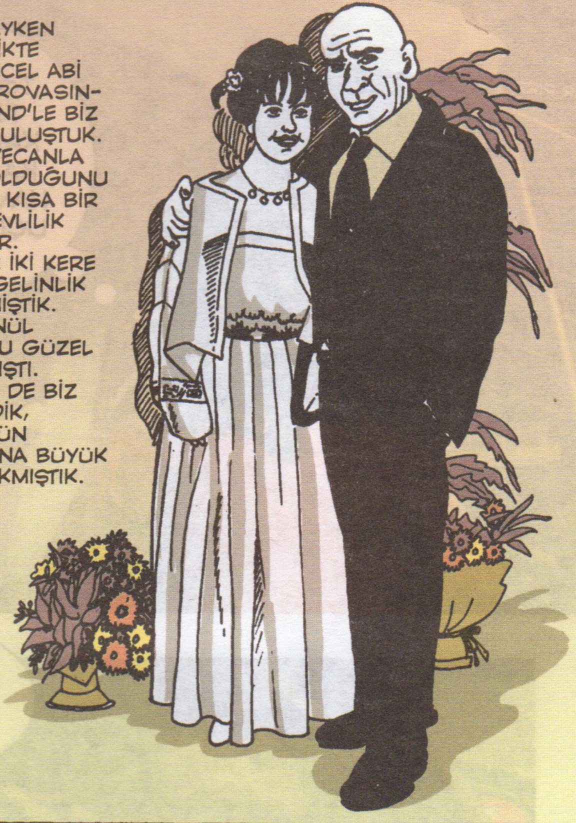
MENEND BU COŞKUYA KAYITSIZ KALAMADI, KENDİNİ BIRAKTI. BEN YENİ TANIŞTIĞIM, TUNCEL KURTİZ'İN ARKADAŞI SEMA MORİTZ İLE MUHABBETE DALDIM,

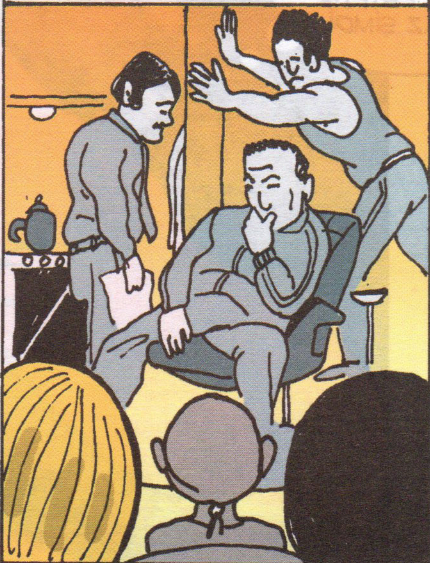
TUNCEL ABİ MENEND'İ, DAHA SAKİN BİR YERE DAVET ETTİ. MENEND "BEN SENSİZ GİTMEM RAMİZE" DEDİYSE DE, ONLARA BAR KAPISINA KADAR EŞLİK EDİP, İŞLERİMİ YETİŞTİRMEYE EVE DÖNDÜM. İÇİM RAHATTI, MENEND EMİN ELLERDEYDİ.

BEN VİYANA'DAYKEN ONLARDA BİRLİKTE GELDİLER. TUNCEL ABİ BİR OYUNUN PROVASINDAYKEN, MENEND'LE BİZ BİR KAHVEDE BULUŞTUK. BÜYÜK BİR HEYECANLA NE ÇOK AŞIK OLDUĞUNU ANLATTI BANA. KISA BİR SÜRE SONRA EVLİLİK KARARI ALDILAR. MENEND'LE BİR İKİ KERE NİŞANTAŞI'NA GELİNLİK BAKMAYA GİTMİŞTİK. SONUNDA GÖNÜL PAKSOY'DAN BU GÜZEL GELİNLİĞİ ALMIŞTI. EVLENDİKLERİN DE BİZ ALMANYA'DA İDİK, DÖNÜŞTE DÜĞÜN FOTOĞRAFLARINA BÜYÜK BİR KEYİFLE BAKMIŞTIK.

GEÇEN KASIM MENEND PARİS'E GELMİŞTİ. ONU HAROLD PINTER'IN BİR OYUNUNA GÖTÜRDÜM. BAŞROLDE BRUNO GANZ VARDI.

ADAMIN ROLÜNÜ, TUNCEL ABİYE ÇOK YAKIŞTIRMIŞTIM. ÇIKIŞTA MENEND AĞLIYORDU. O DA BENİMLE AYNI ŞEYLERİ DÜŞÜNMÜŞ, TUNCEL ABİNİN ARTIK BÖYLE BİR ROLÜ OYNAYAMAYACAĞINA ÜZÜLMÜŞTÜ. ESKİ ENERJİSİ KALMAMIŞTI ARTIK.

SONRA BANA KÖY FOTOĞRAFLARINI GÖSTERDİ. KÖPEKLERİ ÇİKO'YU, HOROZLARI, CİN ALİ'Yİ, SERALARINI, ENGİNARLARINI BİRLİKTE ÇEKTİRDİKLERİ HATIRA FOTOĞRAFLARINI, GÜLLERİNİ...

O GÜN TUNCEL ABİNİN ESKİ ÇANTALARI SEVDİĞİNİ, HEP İKİ KADEH İÇTİĞİNİ BİRİSİNİ BABASI İÇİN İÇERMİŞ, EMEKÇİLERE OLAN SEVGİSİNİ, BİR SÜRÜ İNCELİĞİNİ DAHA ÖĞRENMİŞTİM MENEND'TEN. MENEND'İ ARADIĞIMDA, KASIM'DA PARİS'E GİDECEKTİK, "ÇOK MUTLUYDUK BİZ RAMİZE ÇOOK" DEDİ SESİ HIÇKIRIKLARA BOĞULARAK. MUTLU OLDUKLARINI BİLİYORDUM, O GECE YÜZLERİNDE AŞKIN BUĞUSUNU GÖRMÜŞTÜM.

ÖRENDAYAN

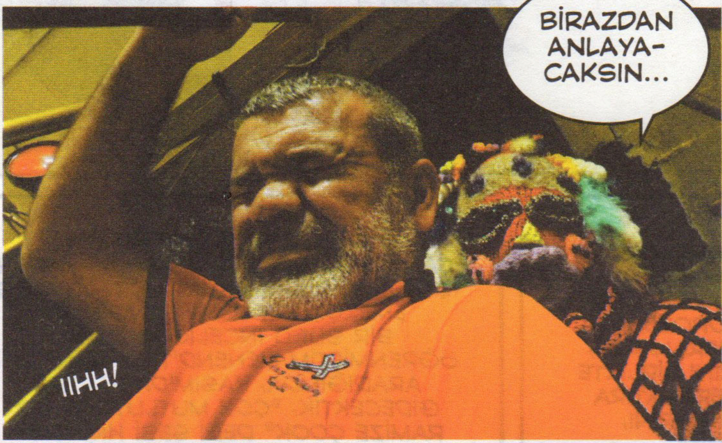

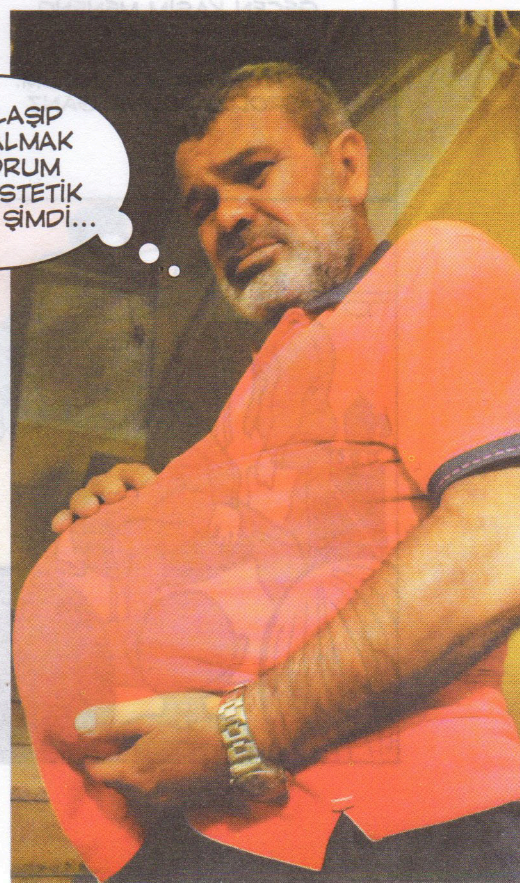
Oynayanlar: Sevil, Gizem, A. Şahbaz, ÖrenDayan
Kostüm: Raziye İçoğlu
Fotoğraf: Zafer Aknar
Yazan-Yöneten: Tuncay Akgün

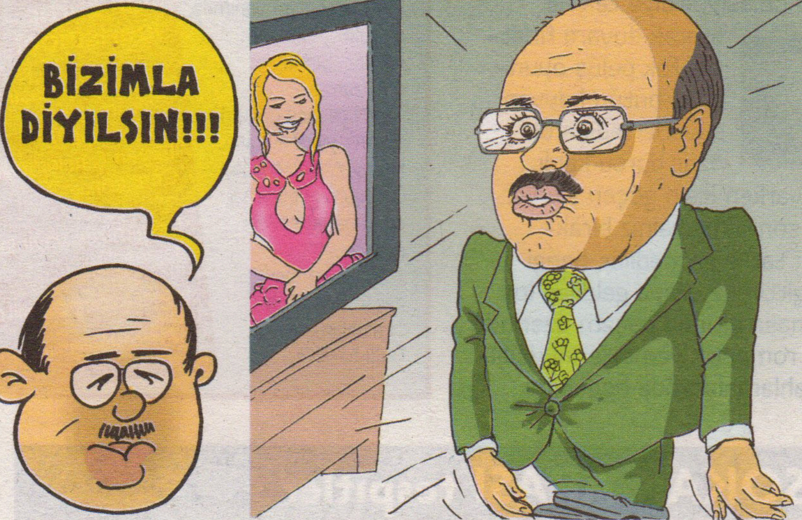

BAYAN YANI

Gezi olayları sırasında yolda yürürken gözaltına alınıp bir otobüste taciz edilen ve tecavüzle tehdit edilen Pınar, suç duyurusunda bulundu. Polislerse, polise mukavemet ile Pınar'ı suçluyor.

Dekolteden sorumlu AKP Gen. Bşkn. Yardımcısı Hüseyin Çelik ATV sunucusu Gözde Kansu için, "Böyle aşırı bir dekolte dünyanın hiçbir yerinde kabul edilmez" dedi. Kansu kanaldan atıldı. Dünyanın hiçbir yerinde böyle bakan da bulunmaz...

Yeni Demokrasi Paketi'nde Andımız yasaklandı ve 50 bin çocuk seks kölesi fahişemiz var...

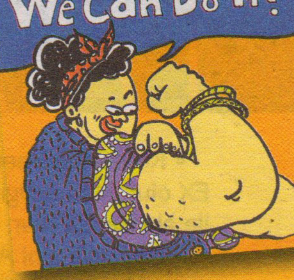
Erdoğan şaşırtmadı... Demokrasi paketinden çıka çıka kamuda türban özgürlüğü çıktı...

Dicle Üniversitesi'nde okuyan öğrencilerin KYK Ziya Gökalp yurdunda yaşadıkları taciz olayına üniversite yönetimi tepkisiz kaldı...

Bayan Yanı'nda bu ay 26 çeşit posterden biri derginiz ile birlikte...

BAYAN YANI

Ekim 2013-10
Aylık yaygın süreli yerel yayındır

BD Basın Yayın Tic. Ltd. Şti. adına
Sahibi ve Yazıişleri Müdürü
Tuncay Akgün

Renklendirme Editörü
Fikret Özdemir

Fotoğraf Zafer Aknar
Abonelik Asiye Uludağ
0.212.249 91 13

ADRES: Firuzağa Mahallesi Defterdar Yokuşu No: 19/1A Cihangir-Beyoğlu/IST -
TEL: 0212 292 9450
FAX: 0212 251 5754
BASKI: LeMan Ofset
Tel: 0212 858 0093 GENEL
DAĞITIM: DPP A.Ş.

Akşamsefası

EX'TEN TANELER

Raziye İçoğlu

• Kimi sevgili seni **Ecel** ile aldatır EX olur, kimi sevgili ise seni **Emel** ile aldatır EX olur.

• Denildiği gibi Aşk bir kumarsa şayet, kaybeden EX'ler tekrar tekrar oynamaya doyamaz.

• Seven EX çok da, ömür boyu seven EX paketi yok.

• EX kişi, kurban dahil bütün bağışları gibi, evliliğini de bilgisayar üzerindeki tuşlara parmakları ile basarak bağışlayıp, kesip, ihtiyacı olanlara dağıttı.

• Aldatarak evlilik bitiren EX, elbette ki hemen yeniden evlenir. Çünkü yıkım anında yarattığı enkazdan ilk kaçışı çok iyi biliyordur.

• Zevkler ve renkler tartışılamaz. Ama EX'ler tartışılabilir.

• Ex'ler ve renkler pekâla tartışılabilir - *(Duygu Yavuz'dan EX'Ten Tane)*

• EX'ten sonra, şahsıma gelen bütün evlilik tekliflerinin, sanki tüketici tarafından okunamadan imzalanan garanti belgesi arka sayfasındaki gibi mini puntolarla **"evlenicez, ama birkaç sene sonra seni aldatır, itiraf eder ve çeker giderim!"** diye yazıyor sanıyorum.

• EX gibiler yüzünden, iyi ve kötü arasında çelişkiye düşen atalarımız da **"İyi insan lafının üzerine gelir"** derken **"İti an çomağı hazırla"** diyerek zamanımıza paradoks atasözleri bırakmışlardır.

• EX'in, yeni bir iş başvurusundan onay almadan, eski işinden istifa etmediğini bildiğimden, ayrılmadan önce yeni eşten kabul gördüğünden eminim. Eski işini hiçbir zaman özlemediğini bildiğimden, eski eşini hiçbir zaman özlemeyeceği için son derece bahtiyarım. Ve başladığı yeni işinden ailesi ile birlikte, sürekli şikayetlendiğini bildiğimden, yeni eşten hiç mutlu olamayacağı, memnuniyetsiz EX'in kaçınılmaz tez sonucudur.

• EX'ten ayrıldıktan sonra boşanık arkadaşım, **"EX ölse, cenazesine gider misin? Benim EX'im ölse ben giderim"** diye gayrı gereksiz bir soru sordu. Dünyada mekânımı cehennem eden EX, kabirde mi mekânımı cennet edecek ki acaba?

• EX'ten sonra karşıma çıkan EX yandaşlarının soruları Behiç Pek karikatürlerinin balonları gibi; **"madem boşanacaktı senle niye evlendi? Madem başkası ile evlenecekti, senle niye ayrıldı? Madem evliliği çok iyi yaptığını sanıyor, geçiniyordu da seni neden aldattı?"**

• EX'in eski evliliğini idame ettirirken yeni bir, **EVLİLİK EMLÂK**'tan aldığı şâhane teklif; ***"gel biz senin eski yuvayı yıkalım, seninle yenisini inşa edelim. %50 komisyon ile ..."***

• EX kişi size kızarken, misalen; **"Öğretmen misin bee kadın?, Manyak mısın bee adam?"** gibi, hangi mesleği veya hangi sıfatı telaffuz ediyor ise, muhakkak ki sizi aldattığı ve yerinizi alacak kişi o meslekten veya o sıfattan olacaktır.

• Evlilik müessesesi eğitim kurumu gibidir. Kimisi ön lisans, kimisi lisans, kimisi stajyer, kimisi okulda asistan kalır, hatta profesörlüğe gideni bile vardır. Lâkin, EX harçlarını aksattığından, devamsızlıktan, kötü karneden kurumdan atılanlardan ve evlilik eğitimini dışarıdan bitirenlerdendir.

• **"Doğru bildiğim yoldan şaşmam"** diyen EX, bu sözü sarfederken, doğru bildiği bir yol olması lâzım geldiğini bilmiyor sanırım.

• EX, klasik evlilik bitirme repliği; **"biz ayrı dünyaların insanıyız"** yerine **"Kendimi bu eve ait hissetmiyorum"** diyordu. Sanki anaokulu yuvasından kaydını sildirtiyor gibi, evliliğini de, aidiyat, sahiplenme duygusu olarak algılayan EX, kendisine eş değil sanırım bir sahip arıyormuş...

• **Feyhan Güver karikatürüne itafen**; EX evlilik süresince baş ucu kitaplarımın yanında duran, tek parmağı kırık o kuru sopa sırt kaşıyıcı EX'ten çok vefalı çıktı. O kuru sopanın parmaklarının yerinde olmayı hiçbir vakit istemeyen EX'ten yana tek endişem o sopa ile bana şiddet uygulaması korkusu idi...

• Akademide iken, 2. Üniversitesini okuyan resim öğretmeni, sınıf arkadaşım, Ertuğrul'un kantin sohbetlerinde söylediği **"bitli baklanın kör alıcısı olur"** atasözünün anlamını sanırım anladım artık.

• EX'in **"10 günde başarılı olmanın sırları"** isimli lavaş ekmek inceliğindeki kitapçığı her gidilen tatile götürüp 15 yıldır bitiremeyişin sebebi başarısızlığının anahtarı olabilir miydi acaba?

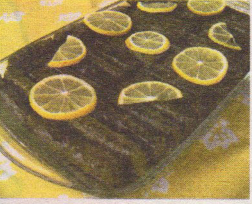
• EX'in, eşyalarını toplarken, eline ayağına dolaşıyor diye tekme

atarak duvara fırlattığı fok peluş oyuncağa bütün hayvan severler adına bir özür borcu kaldı...

• EX varken kışın göçen sivriler, EX'ten sonra hiç yalnız bırakmadılar, tatile gitmediler, hangi odaya gittimse oraya geldiler, loş ışıkta masa altında paçam üzerinde ailecek romantik yemeklerini yediler, sabahlamalarımda bedenimi zinde tutarak çalışmama destek verdiler.

• Bir bayram arefesinde, iş seyahatinden dönen EX'in boşalttığı çantasında gözüme ilişen prezervatifleri gördüğümde, zeytinyağlı yaprak sarması yapıyordum. Olayın şokunu dışarıdan düşünmek, atlatabilmek için evden ayrılıp geldiğimde, EX bütün sarmaları silip süpürmüş, yiyip bitirmiş olmasına ve üzerinden nice bayramlar geçmiş olmasına rağmen, **bayram = yaprak sarması = prezervatif** zincirleme dejavusunun yarattığı travmayı hala ruhumdan silebilmiş değilim....

• EX ile evliyken şanslısın diyenler, ayrılınca da şanslısın dediler. Dostlar mı karakter değiştirdi, EX mi karakter değiştirdi, yoksa şansım mı karakter değiştirdi acaba?

Gül Demirtaş'tan Ex'ten taneler

Merhaba.. Bu yazacaklarım da benim Ex'ten Tanelerim.. Hayatımda ilk kez bişey yazıyorum neredeyse.. Komik filan olursa gülmeyin tamam mı ? :)

• "Yaşadığım en büyük aşk sen olacaksın demiştim." Büyük konuşmuşum velhasıl.

• Sanki yıllardır beraberdik.. "Yaşlandık" dedi birgün.. Ondan başka bişeyi göremediğimden anlamadım.. "öleceğimizi" ima etmiş demek ki..

• Benim ustamdı o.. Ayrılığı da o öğretti.. Ağlamayı da.. Terketmeyi en iyi o bilirdi...

• Hep benim yanımda olacaktı.. "Sonsuza kadar"... Şimdi onsuzum...

• Nice nice doğum günleri, yıl dönümleri kutlayacaktık sözde.. 3 doğum günü, 2 yıl dönümü görebildik sadece..

• "Hayatımsın" derdi.. Ben artık olmadığıma göre.. Öldü heralde..

Herkesin bir ex'i var durur içerisinde!

İçinizde kalmasın!!!
Saklamayın!!!
Patlamayın!!!
Ex'ten taneler'inizi yazın... Gönderin...

Dergimizde yayınlayarak paylaşalım.

bayanyanidergi@gmail.com
veya
raziyeicoglu@gmail.com

MİNİ HABERLER PAPARAZZİYE gözüyle SOKAK ARASI tespitler

RENGÂRENKÇİLİK

1. BASAMAK DEĞERLERİ

2013 Ağustos ayında, İstanbul Fındıklı'da Cihangir'e doğru çıkan merdivenlerin gökkuşağı renklerine boyanmasının ve Beyoğlu Belediyesi'nin griye boyamasının ardından Türkiye'nin dört bir yanında insanlar merdivenleri ve kaldırımları boyama eylemleriyle tepkilerini göstermeye başlamışlardı. Bunun üzerine gece ani bir operasyonla merdivenler Belediye tarafından yeniden gökkuşağı renklerine boyanmıştı. Böylece rengârenkçilik eylemi hızla gündemi ele geçirmişti.

Eylemlerin üzerinden ay geçmiş, gündem değişmiş, eylem durağanlaşmış iken, acaba neyimize jest

yaptı ki, belediyemiz yan sokağımın merdivenlerini gökkuşağı renklerine boyamış. Lâkin nasıl bir gökkuşağı renkleri anlayışı ise, siyah çizgiler de atmış.

Gökkuşağı rengârenkliğine karalar çalmış olsalar bile rengârenk merdiven eylemden 2 ay sonra çok güzel olmuş...

2. LİNKO LİNKO ŞİŞELER

Rengârenkçilik eylemi hayatımızın her alanına yayılmış, kullandığımız eşyalara, çayımızın şekerine kadar, hatta şömine, barbekü tutuşturma gazlarımızı bile rengârenk almaya başlamışız.

Yazlıkçılar, çalınma korkusu olmadığı için renkli gazlarını balkon şömineleri içinde bırakarak yazlıklarını kapatmışlar.

Sıvı sabuna sürekli basıp su sıkarak sokağa yayılmasına, herkeslerin kaymasına sebep olan, başkasının arka balkonundaki karpuzu mandallarla deşip yiyen, oradaki hareketsiz yaşamı kendince renklendiren, Yaz & Kış orada yaşayan 6 yaşındaki oğlan çocuğu unutulmamalı sezon sonunda o evler kapatılırken..... Çocukların birçok şeyi amaçsızca, yaramazlıktan yaptığını çocukluktan geçtiğimiz için anlayabilecek paranoyalar taşımalıyız çok zaman...

Neticede sitedeki yaramazlık kahramanımız, misafirliğe gelen arkadaşı ile birlikte balkona girmiş ve o şişelerdeki renkli gazlardan içmiş. Babaanne akşam çocuğu öperken korkunç bir gaz kokusunu alınca hastaneye yetiştirdiler.

Çocuk midesi yıkandıktan sonra; **"neden içtin?"** sorusuna, hala o gazların zehirli bir şey olduğunu düşünmeyerek, renkli şişeleri arkadaşından önce kafaya dikerek yarışı kazanmanın zaferi ile; **" yaaa, ben içmeseydim de Kerem mi içseydi? Bana ne? Önce ben gördüm ben içtim"** demiş.

DİKKAT! Tatil bitiminde renkli şömine gazlarınızı balkonlarda şömine içinde bırakmayın!!!

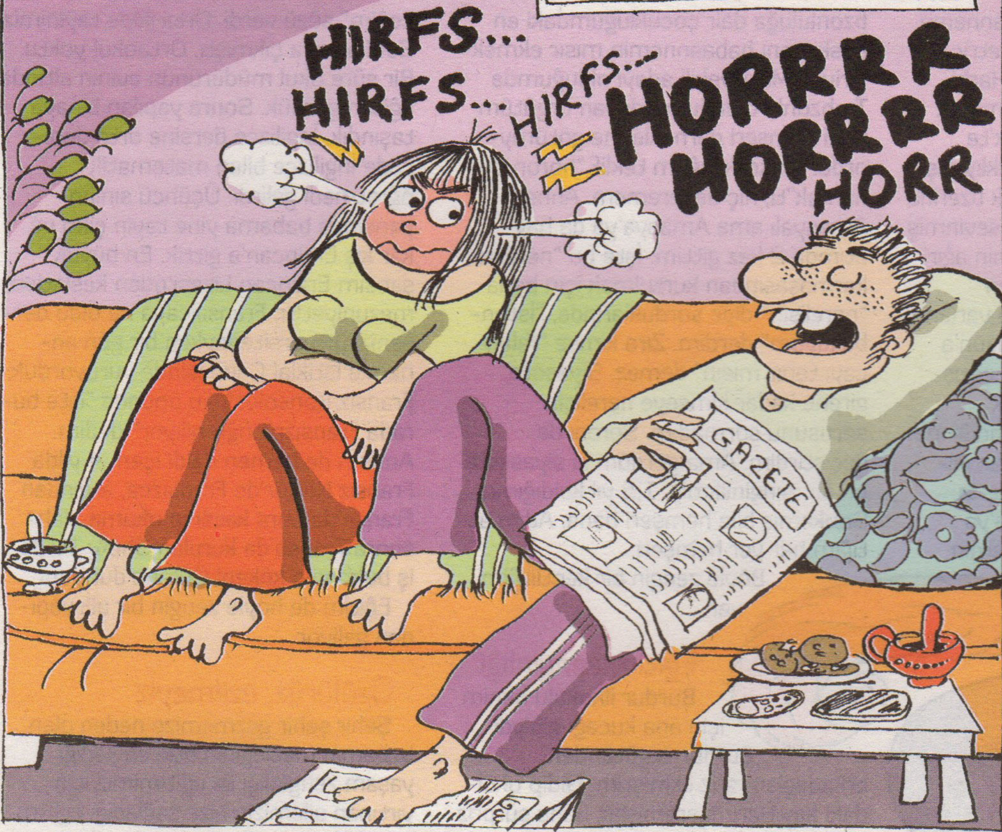
Akşamsefası

Erkeklere özel tüyolar...

feyhan güver

Kadınları nasıl çıldırtırsınız... (2. Bölüm)

guverfeyhan@hotmail.com

Akşamsefası

Beyaz, kentli, eğitimli...

Aslında niyetim geçen ayki Bayan Yanı'na yazdığım demokratikleşme paket önerilerimi Başbakan'ın paketi ile kıyaslamaktı. Ama kıyaslamak için yaklaşması gerekti. Vazgeçiyorum. Zira demokratikleşme paketini dört gözle bekleyen Doğu'ya karşı "barış, demokrasi istemeyen Batı" ve onun kadınları, biraz da kendim hakkında birşeyler yazasım var.

Geçenlerde "çatışma çözümlerinde kadının rolü" konulu bir konferansa katıldım. Her çeşit kadın vardı, Kürt, Türk, Boşnak, açık, kapalı, aktivist, her türlü meslekten, yabancı konuk... Güneydoğu'da onlarca yıl yaşanan büyük dram, bugün hala ailelerin hafizalarındaki derin acılar anlatıldı. Barış mutlaka gelmeliydi, acılarla, hakikatlerle yüzleşmeli, sorumlular bulunmalıydı.

Ama nasılsa birden konu gelip 'barış istemeyen beyaz, kentli, eğitimli Batı'ya dayandı. Bir ünlü insan hakları savunucusu avukat kadın bastıra bastıra "bencil batı" dedi. Derken toplantıdaki beyaz tenli, düzgün diksiyonlu, eğitimli birkaç dil bilen, batılı illerden geldiği görünen kadınların söz aldıklarında, konuşmaya ezik bir ruh haliyle başlamaları noktasına kadar geldik. "İzmir'de büyüdüm ama...", "Benim ailem de Atatürkçü Cumhuriyetçi ama...", "Ben böyle kötü bir çocukluk geçirmedim ama...", "Benim ailem böyle şeyler yaşamadı ama biz de 12 Eylül'de..." Yaklaşık 30-40 yıllık hayatlar içerisinden acılar çıkarılıp "empati yapmak için" masaya konmaya çalışılıyordu.

Bu da neydi böyle. Öncelikle Kürt sorununu çözümünü ve barışı isteyen ve istemeyen kitlelerden Batı'da da vardı Doğu'da da... Ayrıca birilerinin beyaz, kentli, eğitimli olması birilerinin siyah, kırsal, eğitimsiz kalmasının nedeni değildi ki! Zor zamanları yarıştırmak, mutlu çocukluktan ezilmek de neydi?

Aklıma alevi sorunlarıyla yakından ilgilendiği halde, alevi olmayan bir dostum geldi. Katıldığı toplantılardan birinde "ben Alevi değilim" dedikten sonra birden bire ağzından "tabii olmayı çok isterdim ama..." diye kelimeler döküldüğünü anlatmıştı. Acı çeken azınlıktan olmadığı için eziklik hissetmek diye bir duygu durumu var.

Beyazınız nereden geliyor?

Açık rengimi Balkan kökenli annemin ailesiyle, Karadenizli babamdan almışım. Çocukken kaşlı kirpikli kızlara özenirdim. 'Toka gibi göz' derler ya... Keman kaş, kalem kaş... Ama kadın cinsi olarak beyaz olmanın avantajı yüzdeki, vücuttaki kıl tüyle uğraşma ihtiyacı olmamaktır.

Türkiye'de beyazlık asaletten gelmiyor, en azından bir kısmının Balkan-Rumeli göçünden geldiğini biliyoruz. Çocukken "muhacır" denirdi ya. Ne olduğunu pek anlamazdım. Hatta kendi dillerinde "Maacır" derlerdi. Ben de annem tarafının "maacır" diye bir kökenden geldiğini zannederdim. Meğer göçmenliğe vurguymuş. Anneannem Selanik'te doğmuş. Dêdemin, anneme de kızlık soyadını veren köyü Petriç, bugün Bulgaristan'da. Balkan Harbi sırasında gemilere doluşup gelmişler.

Anneannemin babası Selanik'te helva üreticisiymiş. Hatta varlıklıymış da. Denir ki, birkaç erkek çocuk üzerine anneannem doğunca aile öyle sevinmiş ki kulağına takılan elmas küpenin ağırlığından bebeğin kulak memeleri yırtılmış. Derken savaş zamanı varlarını yoklarını bırakıp gemilerle Samsun'a gelmişler. Hatta büyük dede iç çatışmalar döneminde çetelerle çok savaşmış. Samsun'da karaya indiğinde denize bakıp "karşıda da Rus var, yıllarca Rum'la uğraştık, bir de Rus'la uğraşmayalım" demiş; Amasya'ya gelmişler. Petriç'ten gelen dedemin Amasya yolculuğu hakkında bir fikrim yok. Ama orada bir Bulgar kızına aşıkmış, "gel beraber gidelim" demiş. Kız bir Rum askeri tercih etmiş. Ama pişman olmuş. Dedeme dönmek istemiş, dedem de "geçti artık" deyip kızı almamış. Teyzemin anlattığına göre babaanneleri hep Bulgarca konuşurmuş. Kimine göre Arnavut, kimine göre Pomak, kimine göre Makedon. Doğrusu soy sop işlerine çok merakım olmadığından araştırmadım.

Anneannem ile dedem iki göçmen ailenin çocukları olarak Amasya'da tanışıp evlenmiş...

Baba tarafım Akçaabatlı. Bir hayli kalabalık. Büyükbaba 14 kardeş olunca hem nesil kaymış, hem de bol bol kuzenimiz olmuş. Neşeli bir aile. Memur ağırlıklı. Babam da öyle. Babam soyağacı konularına meraklıdır. Bütün sülaleyi araştırmış. Bayağı beyazlar yani...

Çok kentlilik...

Dedim ya babam memur; subay emeklisi. Doğduğumdan İstanbul'a gelene kadar 9 yer gezdik. Ablam ve öncesi ise 4 yer daha var. İl, ilçe, belde karışık. Gençlikte "nerelisin" sorusundan nefret ederdim. Zira bir türlü anlatamazdım. Doğduğum yer Eskişehir'di. Ama Eskişehirli değildim. Büyükbabam Tekel'de memurmuş, annesini çok erken yaşta kaybeden annem de hem ablamın hem benim doğumum için kayınvalidesinin yanına gitmiş. Nüfusum hala Trabzon, Akçaabat, Orta Mahalle. Ama hayatımda ilk kez Trabzon'u lisedeyken gördüm. Trabzonluluğa dair çocukluğumdaki en baskın anı babaannemin mısır ekmekleriydi. Milletvekili adayı olduğumda Trabzonlu olduğumu duyan örgütüm beni hemşeri derneklerine götürüyordu. En korktuğum teklif "horon oynamak"tı; hiç beceremem. Annem Amasyalı ama Amasya'ya da hayatımda 2 kez gittim. İşte bu "nerelilik" karmaşasından kurtulmak için bana "nerelisin" diye sorduklarında, "İstanbulluyum" derdim. Zira kimse "falancayı tanır mısın" demez. Siyasete girene kadar kimseye nerelisin sorusunu sormadım. Soranı da geçiştirdim. Ama gördüm ki siyasette bu bir zenginlikmiş. 1,5 yıl kaldığımız Sarıkamış bile hemşeri bana. Adım attığım her yer hemşeri.

Böyle zengin bir kentliliğim var...

Eğitim zenginliği

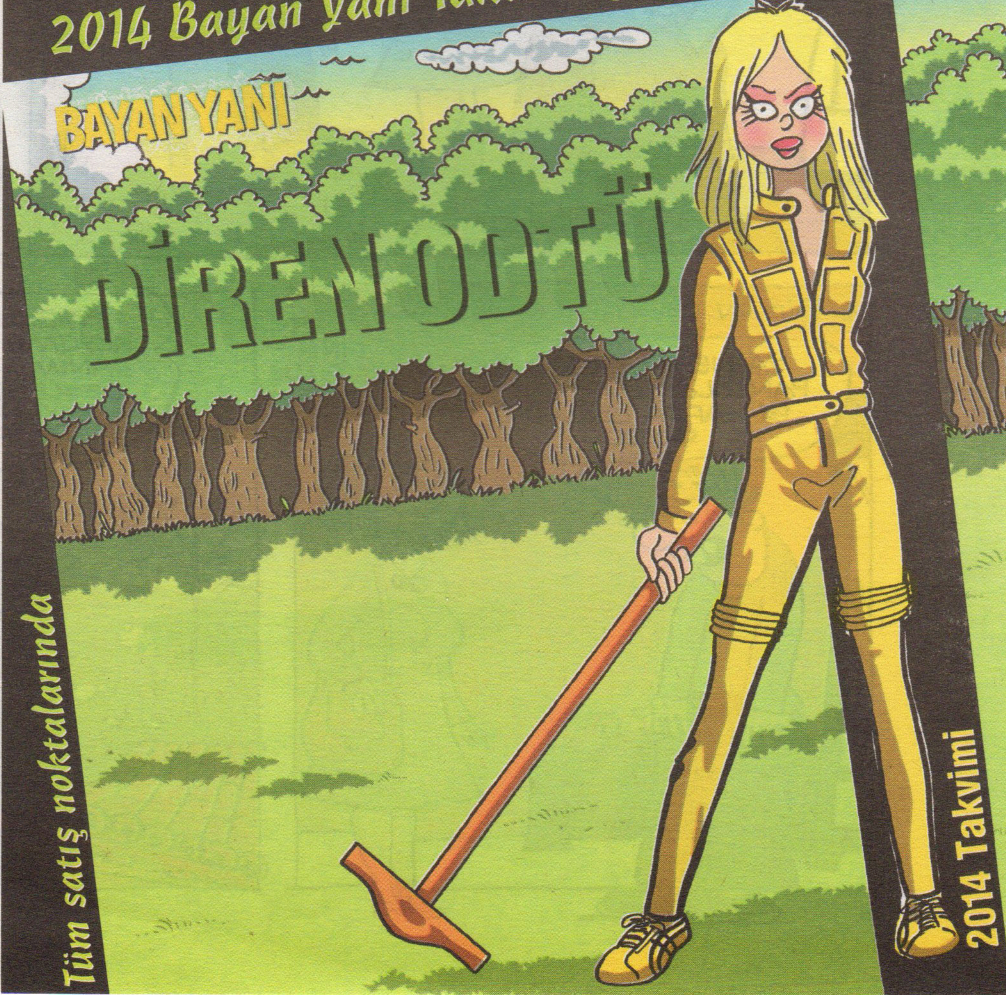
Burdur ilkokulu benim için ana kucağı gibiydi. Burdur örgütünden arkadaşlara söz etmiştim. Gidip okuldaki kayıtlarımı aramışlar, bana sürpriz yapacaklarmış. Ama bulamamışlar. Zira mezunlar arasında yoktum. Son sınıfta tayinimiz çıkmıştı. Mezuniyete kısmet Polatlı Atatürk İlkokulu imiş.

Babam lisede Fransızca okumuş. Arada bir evde Fransızca şiirler patlatırdı. Pek hoşuma giderdi. Bir gün elime Edmond Rostand'ın Cyrano de Bergerac'ını verdi. Yaladım yuttum. Fransızcasını okumaya ahdettim. En büyük hayalim ortaokulda Fransızca öğrenmekti. Ama gelin görün ki, Polatlı'da gidebileceğim yakın okulda Fransızca bölümü yoktu. Uzaktaki okula da göndermediler. Çok ağladım. Annem "seni ileride kursa göndereceğim" sözü verdi. Orta ikide tayinimiz Sarıkamış'a çıkmıştı. Ortaokul yoktu. Bir süre okul müdürünün evinin altında eğitim gördük. Sonra yapılan binaya taşındık. İngilizce dersine orta derecede İngilizce bilen matematik öğretmedi gelirdi. Üçüncü sınıfın yarısında babama yine tayin çıktı ve kar kış Erzincan'a gittik. En büyük şansım Erzincan Lisesi'nden kesintisiz mezuniyettir. Fransızcaya ne oldu derseniz, üniversitedeyken bir gün annemle İstiklal Caddesinde yürüyorduk. Fransız Konsolosluğu önünde "işte burada Fransızca öğreniliyor" dedim. Annem de hemen daldı içeri. 4 yılda Fransız Kültür'de Fransızca, ardından Fransa'da burs kazanıp okuma, daha sonra Fransa'da kurulan Show TV'de iş bulmanın kökeni Cyrano'dur yani.

Eğitim de böyle zengin bir alt yapıdan geliyor

Üzülürüz, ezilmeyiz

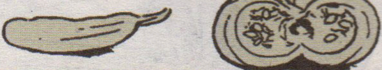
Şehir şehir gezmemize neden olan babamın mesleğinin bize sağladığı yaşam zenginliği ile eğitimimiz için yırtınan ailemizin bize sağladığı eğitim çeşitliliği için ezilemem. Ailem bizi bildiğiniz Atatürkçü, Cumhuriyetçi bakış açısıyla yetiştirdi. Bu yetiştiriliş tarzımdan ötürü kimse benden bir zarar görmedi. Kendilerince dinin gereklerini yerine getirmeye çalışırlardı ama üzerimizde bir uygulama baskısı hiç olmadı. Etnik, köken, ırk, din, mezhep ailemizde hiç konuşulmazdı. Dünyalı insan olarak yetiştirildik. Mağdur olana sahip çıkmak, haksızlığa karşı gelmek öğretildi. O yüzden acılara üzülürüz, sarmaya çalışırız. Ama ailemizin bize sunduklarından ezilemeyiz, büzülemeyiz. Mutlu ve huzurlu çocukluğu, hayatı herkes için isteriz.

Elif Nurşad

PİS PİS GEZESİM PİSLİK YAPASIM VAR

En son hatırladığım "Düşünceni değiştir, hayatın değişsin" kalıbına inat değişmeyen her şeye tapıyor olmamdı. "Gel seninle Galata'da çay içelim" diyen dost görünümlü görünmeyen tanıdığa onu dövmek istediğimi söylemiştim. O da sana rağmen seninle görüşmek nasıl olacak demişti. Başka biri doğum haritana baktım, çok saldırgan birisin, seni yöneten gezegenler senin çok vahşi olduğunu söylüyor dedi. Saldırganlık seksi görünebilir diye avunurken, korkutabilir de diye düşündüm... Uzaklaşmalıyım dedim.

BEN GELDİM. AŞAĞIYA ARABAYLA İNİLİYORMUŞ AMA, SAATLERDİR ARABADAYIM ÇOK SIKILDIM.

Ve geldim Kabak Koyu'na...

ŞİMDİ YOLA ARKANI VER. SAĞDAN BİR PATİKA AŞAĞIYA İNİYOR. EŞYAN YOKSA, BOŞUNA PARA VERME 20 DAKKADA İNERSİN... GELDİĞİN YOLDAN AZ GERİ YÜRÜRSEN GÖZLEMECİ DENİZ VAR. ORDAN ÜZÜM, ELMA ALABİLİRSİN. BURDA MEYVE PEK VERMİYOLAR...

BURADAN MI GİTSEM? BURADAN MI? İKİ TARAFTA DA İŞARET VAR..., SEZGİLERİM SAĞ DİYOR, O YÜZDEN SOLDAN GİTMELİYİM...

Aşağıya inen patikada ağaçlara sürülmüş boya izlerini takip ediyordum...

AŞKIM SEN İNANILMAZSIN! KIZIM SENİNLE HERYERE GİDİLİR!.. BURDA OLDUĞUNA İNANAMIYORUM! KAMPTAKİ İTALYANLARLA SENİ BEKLİYODUM. NE TATLILAR DİİL Mİ?

HI!

SENİ BU KADAR KOLAY BULABİLECEĞİMİ DÜŞÜNMEMİŞTİM!..

HI... FRANCESCO!

BURASI ÇOK GÜZEL DİİL Mİ? İNANAMIYORUUM HALA GELDİĞİNEE!.. AÇ MISIN? BEN GÖZLEME YEDİM. GÖZLEME Mİ YERSİN? YOKSA AŞAĞIDA BENİM KAHVALTI TABAĞIM VAR! ORDAN YİYEBİLİRSİN!.. BİR KAĞIT İSTEDİM, DOĞUM TARİHİM ÇIKTI! İNANMIYORUM! MY GOOD!..

* BENE TANTO AUGURI!

AÇ HİSSETMİYORUM DAHA...

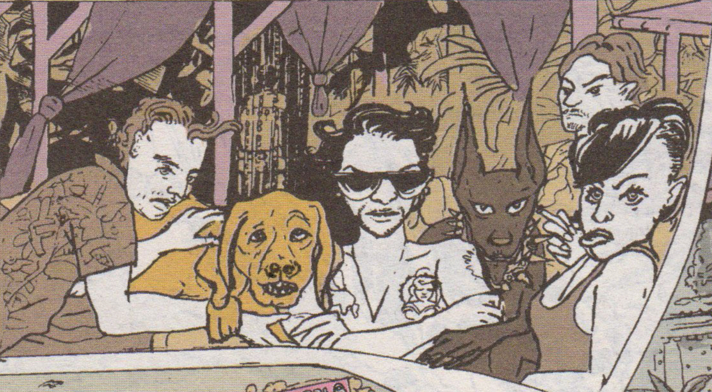
17 ARALIK
Pazt Salı Çar. Per. Cu
AŞK BİRAZ PARA ÖZGÜRLÜ... DEVRİ...

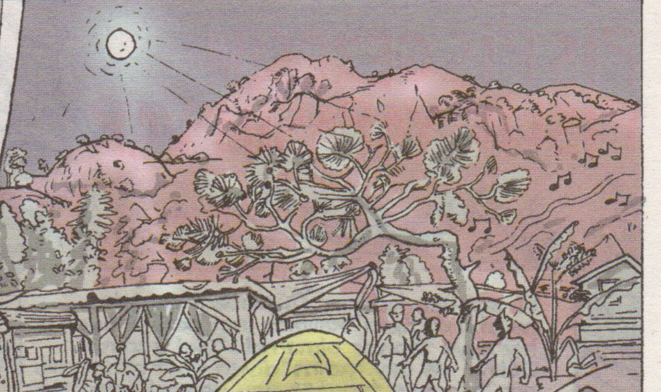
Akışkan, yapışkan ve herşeyi fethedebilen dostum; benim bu alemde bir ayrıksı ot olacağım korkumu yatıştırabilecek tek insandı. İçine işlemek istediği herşeye dahil olacağım için şanslıydım.

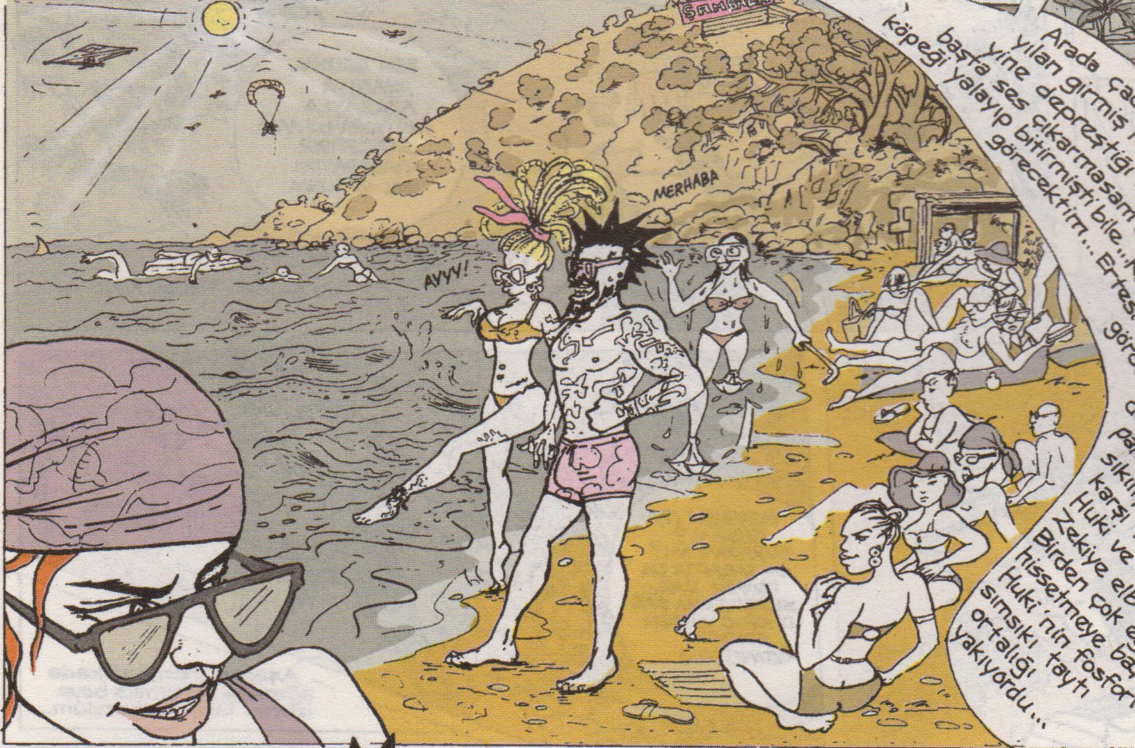
ŞİMDİ NAAPSAK, NAAPICAMI BİLEMİYORUM. BENİM ÇALIŞMAM DA GEREKİYOR. SANA SÖYLEMEDİM AMA BİR SENARYO YAZMAM GEREKİYO... ŞİMDİ AŞAĞIDAKİ VİSHNU KAMPINDA KALIYORUM. BANA UYGUN FİYAT YAPIYORLAR. AMA ÇOK SIKILDIM ORDAN. GEMİLE KAMPI'NIN SAHİBİYLE TANIŞTIM. ORDA GÖNÜLLÜ OLABİLİRİM, AMA 40 LİRAYA KALABİLİRSİN DEDİ... BENİM BU ARADA HİÇ PARAM KALMADI... BANA 120 LİRA BORÇ VERİRSEN ORDA KALABİLİRİZ... LOÇA KAMPI'NDA ARKADAŞLAR VAR. ORASI DA GÜZEL. KAHVALTILARI DA ÇOK GÜZEL. SULTAN CAMP VAR, ORAYA KAHVALTI YAPMAK İÇİN GİDEBİLİRİZ... BİLMİYORUM, VİSHNU DENİZE EN YAKIN, ORDA KALALIM YA...

* Doğum günün kutlu olsun.

Akşamsefası

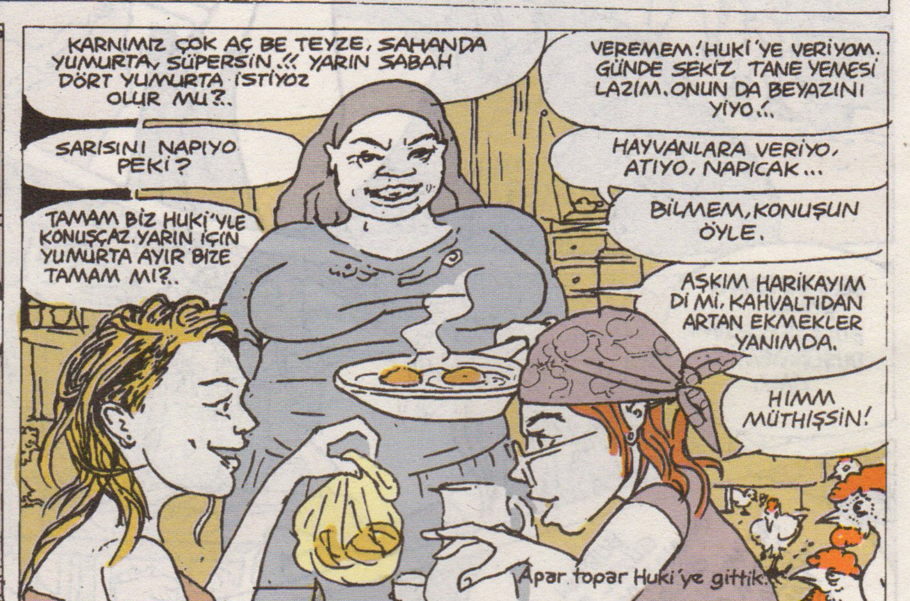

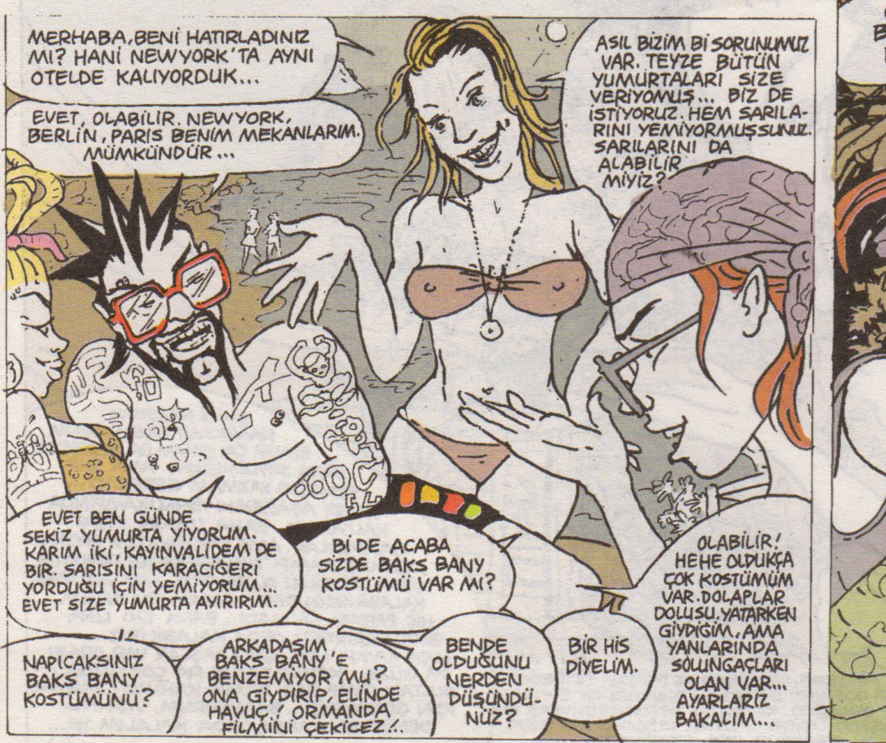

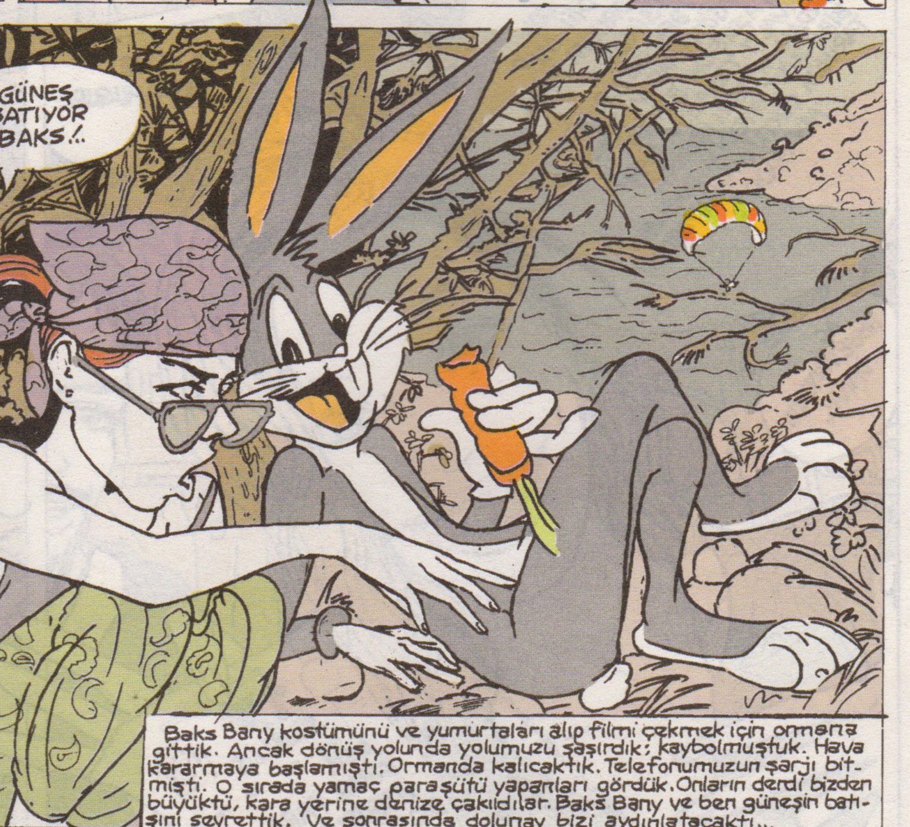

Gelecek ay macera devam edecek.

Akşamsefası

atilla atalay

Sıdıka

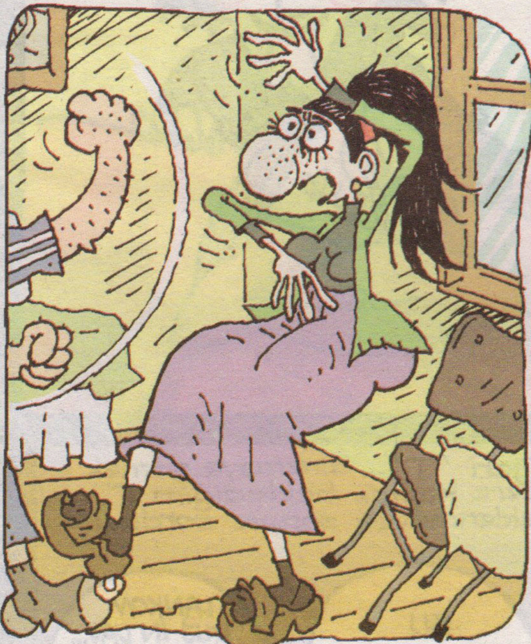
Gizli Silah...

- Kız Sıdıka, bugün bi makinalı tüfek almak istesek kaç paradır? Sen çeyizin için portatif yel değirmeni, ev tipi arıtma tesisi filan gibi tuhaf şeyler bakıyosun, kesin bunun da fiyatını biliyosundur.

- 2012 görünümlü nükleer denizaltı versek baba? Balığına çıkarsın, torpilini atarsın, hem Sinop'a halamgillere felan denizden gider geliriz bi çabuk.

- Ben ciddiyim Sıdıka, neyse parası verip alıcam bi makinalı tüfek. Bu karşı apartmandaki ayı yetti artık. Geçenki derbiyi yara almadan atlattık ama rahat durmaz o herif, kesin havaya sıkıcak bi kutlama ortamı bulur kendine. Vakit varken silahlanmak lazım. Herif bi atınca sen tepesine beş tane atıcan ki, pusup mevziisine geri çekilsin.

- Yaa işte böyle. "Uçuruma çok bakarsan uçurum da sana bakar" buyrulmuştur. Onlara uyup silahlanırsan o ayılardan ne farkın kalıcak baba? Hem biz makinalı alınca ne malûm adamın da camına uçaksavar koymıyacağı. Silahlanma yarışı böyle bişey işte.

- E naapıcaz, heriften kendimizi koruyalım diye yedi tane samuray mı tutucaz Sıdıka? Hem her eve lazım bi tane silah, hırsızı var uğursuzu var. Gerçi tabi bu makinalı tüfek olayı biraz abartılı, ama şööle demiri menevişli, kabzası sedefli... Hani benim vardı ya... Baba yadigârı çakaralmaz... Sahi o nerde Sıdıka?

- Hehe hiç uğraşma baba o tabancanın yerini asla söyletemezsin bana. Sakladığı yeri söylemiycem diye anneme yemin verdim. Biliyorum, mahallenin adamlarını görünce sen de kurşun saçma arzusuyla yanıp tutuşuyosun. Karşıki herife gıcık kaptığın filan yalan. Tee eskiden, Nöşetel maçından sonra komşu evin damındaki sigara reklamının harflerini delik deşik ettiğini unutmuş değiliz.

- Yavrum bi tarihte bazı şeyler olmuş olabilir. Alkolün tesiriyle hani yani camdan bir iki tane atmış olabilirim. Neticede milli hislerim galeyana gelmiş, eski örflerimiz depreşmiştir. Lakin ben artık eski Zekeriya değilim, boyumla çocuklarım var, şehir magandalığı günlerim geride kaldı artık. Cumartesileri golf, pazarları tenis oynama arzusunda bi insanım. Aslına bakarsan silah olarak da abini besliyoruz evde, yıllardır dövüş kursuna gidiyor. Demem o ki; benimki tamamen aile yadigârı bir antikaya duyulan hasret. Annemin fildişi tarağı, dedemin sigara tabakası felan gibi... Yoksa o silahı bulunca havaya sıkacak değilim.

- Ya baba daha demin makinalı tüfek lazım filan demiyo muydun sen? Hayal mi gördüm yani ben? Yoksa karşı apartmandaki ayıdan seken bi kurşunla beynimden vuruldum da farkında mı değilim?

- Demin demindir Sıdıka. İnsan olarak hepimiz iyiye ve güzele doğru değişmiyor muyuz? Daha geçen gün, milli hislerim coştuğunda cep telefonumdan internete girip Suriye ve Mısır'a twitterden saydırdım. Artık mermi yerine kontör harcayan uygar bir insanım. Hiçbir zafer, hiçbir kutlama insan yaşamından önemli olamaz. Teşekkür ederim.

- Aman Allahım neler söylüyorsun baba. Yok yok kesin vurulmuşum ben, derin komada hayaller görüyorum. Saçma ama insan ölmek üzereyken daha güzel hayaller görüyo diye okumuştum ben. Huzur dolu, masmavi bir tünelin ucundaki ışık, havuzdan henüz çıkmış üstsüz bir Kerem Bursin....

* * *

- Inngh... Alçaksın anne. Hani kıyamet kopsa söölemezdin babama o tabancanın yerini. Hani silahlara veda etsindi tüm ayılar, hani kuşlar ağaçlar, binbir renkli çiçekler?

- Ah yavrum ne biliyim ben... Tam olarak anlamadım ki... "Yavrumuzun namusu mevzubahis Safiye, Kerem Bursin isimli çıplak bi herif yakaladım evde" felan dedi. Boş bulunup söyledim.

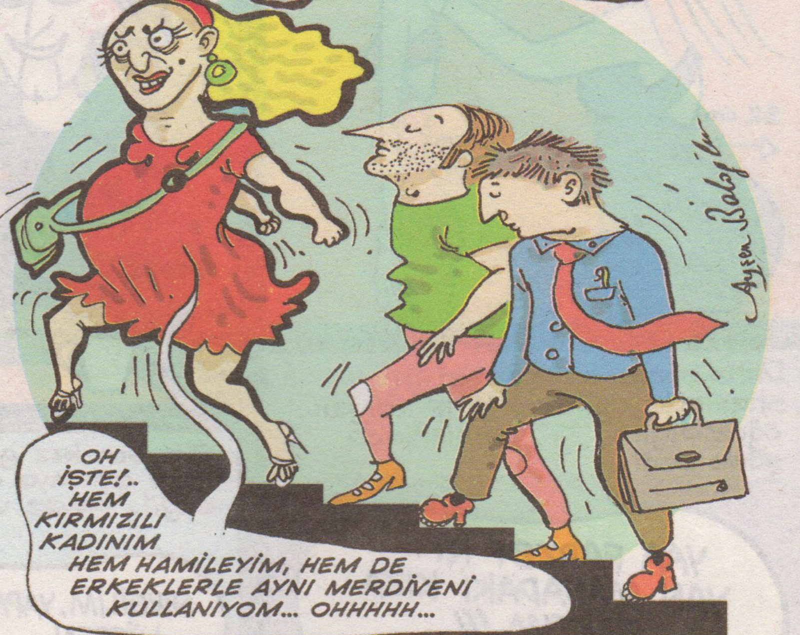
- Innk. Laf aramızda anne, genç bi kız olarak tabanca kabzasıyla yaralanıp komaya girince insan gerçekten reklamlardaki Kerem Bursin'i filan görüyo... 48 saattir beraberdik. Bi ara Leonardo Di Caprio da geldi üçümüz bir balonla çıplak olarak okyanusun üzerinde uçtuk.

- Bak şimdi. Sakın bi daha komaya giriyim deme Sıdıka valla baban bu sefer daha derinine sokar seni.

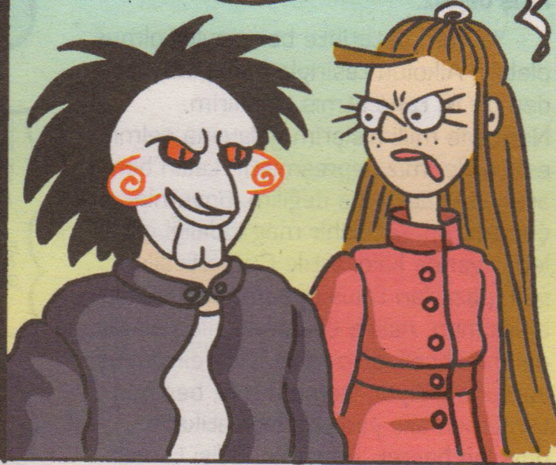

Paparazziye'nin Ex'ten Taneler Köşesi en sevdiğim köşelerden biridir.. Geçen ay Raziye "Siz de exten tanelerinizi gönderin" diye seslenince ben de yazmaya karar vermiştim, ancak çizerek daha iyi anlatacağımı anladım... Raziye'yi buradan öpüyor ve Kara Kaplı Ex Sevgili Eskiz Defterimi açıyorum...

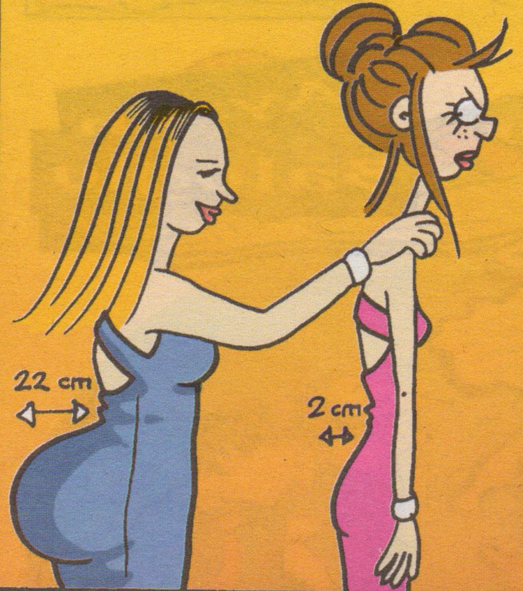
Sevgilim G. herşeyime karışırdı... Bir gün yolda yürürken bana. Şöyle dedi...

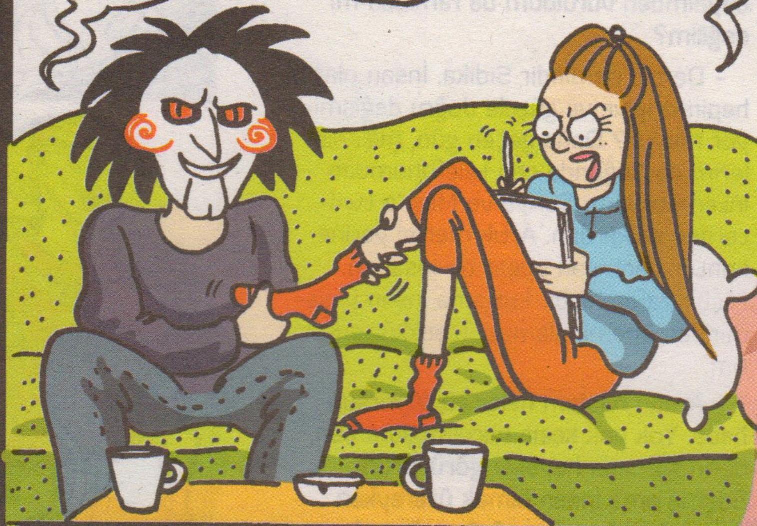
Halk arasında "KURU GÖT" diye tanımlanabilecek biriydim. Bu neydi o zaman?

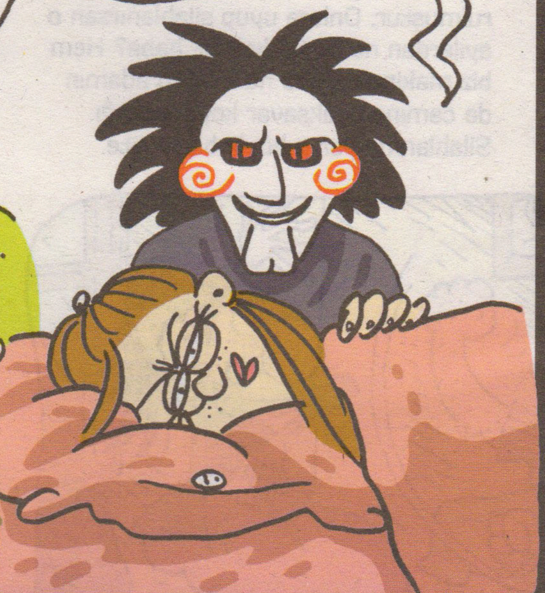
Lopez yağmurda şemsiyeyle dolaşsa sadece poposu ıslanırdı... Benimse hiçbir yerim...

Koyu bir Beşiktaşlı olan "G" sürekli Fenerli beni telkin ederdi...

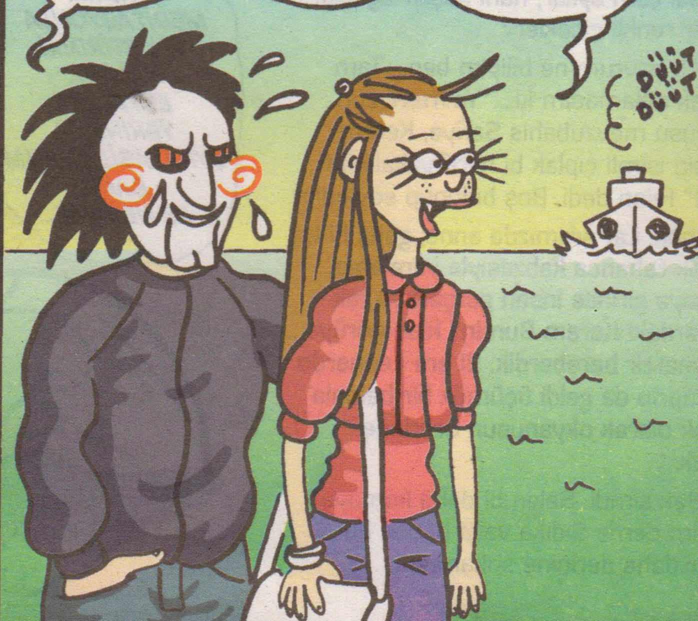
Telkinler uykuda bile sürüyordu.

Daha sonra bir çöpçatan sitesinde milletle kırıştırdığını öğrendiğim "G" yakalanınca şöyle dedi...

Onu son kez gördüğüm iskelede, o beni ikna etmeye çalışırken, beyaz atlı prensi değil, beyaz vapurlu kaptanı bekliyordum.

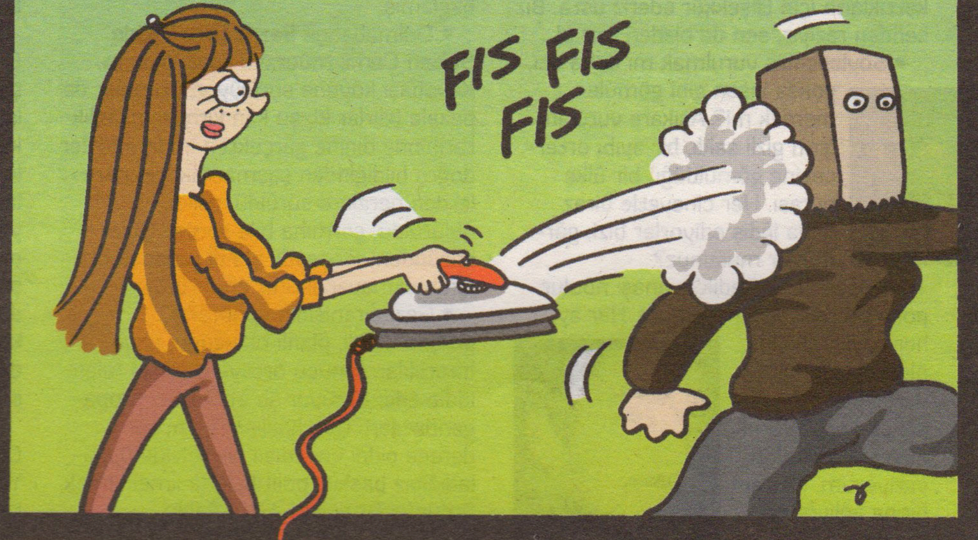
Diğeri "T"... Sinemaya gitmek üzere kapıda beklediğim T beklenmeyen soruyu sordu...

Akşamsefası

Dedim... Birdenbire ıslak mendille sinsice yaklaşıp rujumu siliverdi... şoka girdim...
?.!
?!

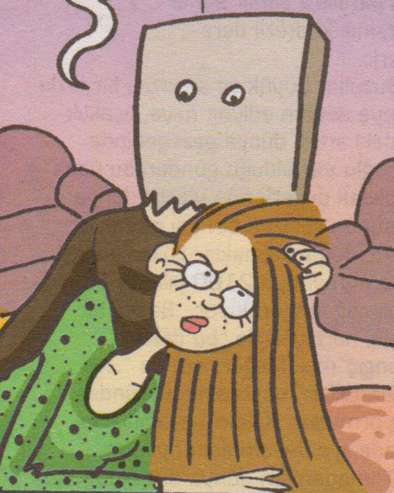

Ve sanat için kavgayı sinema çıkışına sakladım...
RUH HASTASISIN SEN!!
AĞIR LAFLAR BUNLAR!!!

Çok uykusu olduğu gerekçesiyle ütü yapmamı isteyen T' nin ütüsünü yaptım... Sonraki günlerde bu talep artarak devam etti... Doğal olarak bi gün canım yapmak istemedi ve "BU NE YAA" "ÜTÜ BİLE YAPMAYACAKSAN OHOOHO" ya döndü iş...
FIS FIS FIS

Ve 5 ablası olan "M" konusunda annem beni uyarmıştı...
SEN ŞIMARIK O ŞIMARIK... OLMAZ BU İŞ... İLERDE 6 KAYINVALİDEN OLUR... İYİ DÜŞÜN...

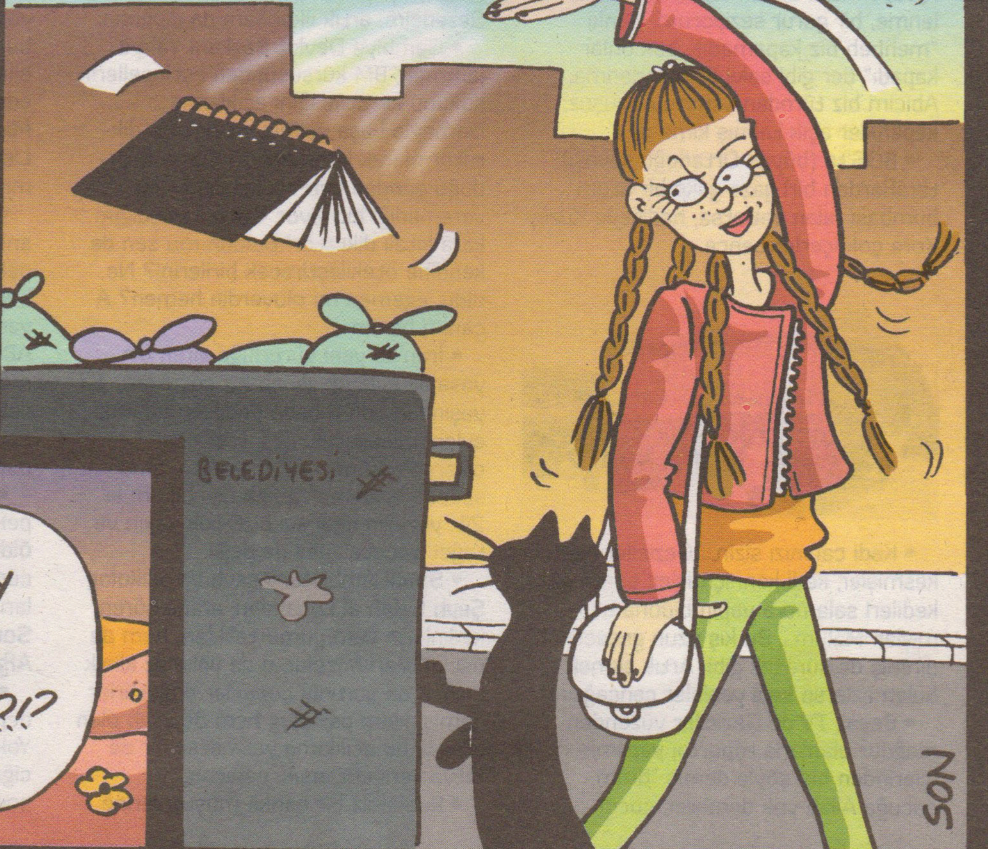

Ailesi muhafazakar olan M yalnızca ailesinin yanına gittiği tatillerde muhafazakar oluyordu... Derken bir gün...
EVLENİNCE RAMAZANDA ANNEMLER BİZE GELİRSE ORUÇ TUTMAK ZORUNDASIN!!

Dedi ve tarihteki yerini aldı... Ve tüm sevgililerim köpeğim Daisy'yi çok ama çok kıskandılar... Geyikler bazen kavgaya bile dönüştü...

SEN DAISY'Yİ BENDEN DAHA ÇOK SEVİYOSUN!!!

HAYATIMDA GÖRDÜĞÜM EN GICIK KÖPEK... IYYY...

DAISY Mİ BEN Mİ?!?

Ulan tabi ki Daisy... Gıcık kendisiydi... Daisy'yi de ondan çok seviyodum. Tabii...
BELEDİYESİ
SON

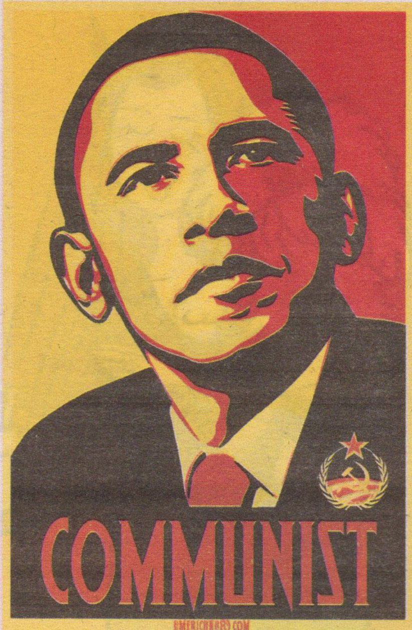

• **LeMan** ailesi için yeri ayrı olan **Tuncel Kurtiz** yaşayanların kirli diyarını terk eyledi. Yeteneğini oya gibi işlemiş çok hakikatli bir aktördü Kurtiz. Bizlere kattıkların için teşekkür ederiz usta. Biz senden razıyız, sen de bizden razı ol...

• Söylesenize vurulmak mı daha acı, yoksa insan gibi gömülememek mi? Aşikare vurulanların gizli saklı, bir ayıbı örtercesine gömüldüğü bir ülke burası. Her cinayetle biraz daha iğdiş ediyorlar bizi, görmüyor musunuz?

• Hasan Ferit Gedik'in anası noolur polis çekilsin diye haykırıyor. Her ay, her sayıya bir öldürülenin, bir vurulanın, bir kahpe kurşunla düşenin ardından yazıyorum. Her ay birine ağlıyoruz. Bin bir uğraşla birinin cenazesinde saf tutup birinin yasını paylaşıyoruz. Koskocaman bir cenazemiz var dostlar; nereye koysak sığmıyor.

• **Tayyip Erdoğan**'dan ala sosyalist yoksa, **Obama**'dan ala da gomunist yoktur heralde. Adam bi sağlık reformu yapıcam dedi, baksana ülkenin sentesi kaçtı...

• Amerika'da olanları **"Amerika kepenkleri kapadı"** diye veren medyamızda alttan alttan bir böbürlenme, bir gurur seziyorum. Sanki "mehheh biz kapamadık, bak onlar kapadı" der gibi sakil bi gururlanma. Abicim biz tümden cenaze olmuşuz, kepenkler açık kalmış kime ne...

• BOS'ta (büyük Ortadoğu savaşı) taraflardan biri gaza gelip bir atom bombası falan patlatsa, hadiseye Kuzey Kore çok içerler bence.

• Kedi canınızı sizin... Geziciler kedi kesmişler, kedi kanı içmişler, sonra da kedileri salamura yapıp bidona basmışlar. Malum... Bu kış uzun geçecek. E direniş de sürecek gibi. Artık **ekmek bulamazlarsa kedi yesinler** cancağzım.

• Beyaz TV'de Geziciler yüzünden mağdur olanlarla röportaj yapılmış. İçlerinden biri şöyle demiş "bizim çocuğa Allah yok demişler, çocuk bayrama gelmedi. Dinini çok kötü etkiledi" Ya afedersin ama nası bi **iman** varmış sizin çocukta da, bi kere Allah yok deyince **"e tamam o zaman"**a bağlamış.

• **Dolmabahçe Bezmiâlem Valide Sultan Camii müezzini Fuat Yıldırım**, Kayabaşı köyüne sürülüyor. Sürenler de pekala bilirler ki; şu kan kırmızı insanlık tarihinde dinine gerçekten iman edenler doğru bildiğinden şaşmamak için nerelerden nerelere sürüldü, asıldı, öldürüldü, çarmıha bile gerildi. Onlar sözünden dönseydi, şimdi tapacak bir din bulamayacaktınız efendiler.

• Gezi direnişinin spontane gelişmediğini, planlı olduğunu, uzun hazırlıklar sonucu ortaya çıktığını falan iddia edip duruyor şu **anti-Gezi propagandacıları**. Çok haklısınız lan; son derece ciddi ve iddialı bir şekilde uyguladığınız baskıcı politikalarla ilmek ilmek ördünüz Gezicileri. Hani **Pablo Picasso**'ya sorar diktatörün askerleri Guernica tablosunu kast ederek; "bu tabloyu siz mi yaptınız?" diye. Picasso da cevap verir: "hayır siz yaptınız!" **Hah, bebeyim tam üstüne bastın, az geri gel.**

• "Biz buna çok para harcadık" diye reklam yapıp sinemaya izleyici çekebiliyorlar, farkındasınız değil mi... İnsanlar **bakalım nası harcamışlar lan parayı** diyerek koştur koştur gidiyor sinema salonlarına. Ulan kapitalizm hep aynı terane be kardeşim: zenginin parası züğürdün çenesini yoraduruyor hala.

• Şimdi Türkiye televizyonlarının en pahalı dizisi **Fatih** ile başlayacakmış. E bakıcaz bakalım nası harcamışlar parayı, iyice saçmışlar mı, güzelce dağıtmışlar mı bakıcaz.

• **Sağlık Bakanlığı**'nın kurduğu **182 Alo Randevu Hattı** meğer paralıymış. Her aramada faturaya dört lira yazıyormuş. Zaten ben bu işte bir bit yeniği var diyordum; hayrına yapacak değillerdi ya çok afedersin sosyal devlet gibi.

• Öfke bir hitabet sanatıydı ya; **iftira** da bir iletişim sanatı haline geldi. Yeminlen bizim devletlü **kavramsal sanat** icra ediyor. Sanata sanat demiyoruz; çok sanatlı, kültürlü, entelli milletiz lan keratalar.

• Sezen Aksu Diyarbakır'da **yağ gibi Newroz** yapmış. Şimdiden kutla tabi Sezencim, artık ilkbahara da giyersin.

• Gambiya Devlet Başkanı **Yahya Jammeh**, BM kürsüsünden eşcinsellerin kökünü kurutacağını açıklamış. Darbeyle başa gelmiş despot bir diktatör olarak Jammeh'in tahtına oturduğu günden beri eşcinsellerle alıp veremediği bitmiyor. Canına yandığım kara kıtalı diktatör! Buldun mu sen de kendine ötekileştirecek birilerini? Ne oldu, egemen mi oluverdin hemen? A canım benim...

• **İran**'da yeni yürürlüğe giren bir yasa ile evlatlık alınan kız çocukları, 13 yaşından sonra baba dedikleri adamla evlendirilebilecek. Çağ üzerinden çıkarım yapmayı sevmiyorum, ama sadece belirtmek adına diyebilirim ki 21. yüzyılın **cadı avı** bize çok yakın ve teğet geçecek gibi de değil.

• **Suudi Arabistanlı** şeyh ve psikolog **Şeyh Salah el Luhaydan**, araba süren kadınların hem yumurtalıkları, hem de psikolojileri bozulur, o da yetmez klinik açıdan da sorunlu çocuklar doğururlar demiş. Hem psikolog hem de şeyh olan efendi, bu açıklama yetmezse bir de fetva veriverir artık, napıcan.

• Rusya'da bir banka müşterilerine **"ya borcunuzu ödeyin, ya da kafanıza sıkın"** diye mesaj çekiyormuş. Namlı **Rusya Mafyası** strikes back! Adamlar açık sözlü; güzelce öldürün kendinizi, bizi uğraştırmayın diyollar.

• Türkiye tekerleme gibi ülke... Diyaframdan nefes alıyoruz ve: Polis şiddetine maruz kalanlara destek olmak isteyenlerin polis şiddetine maruz kaldığı için başkaları tarafından desteklenirken polis şiddetine maruz kalanların hayatını kaybetmesi nedeniyle yapılan eylemlerde polis şiddetine maruz kalanları protesto ederken polis şiddetiyle hayatını kaybedenler için anma yapanların polis şiddetine maruz kaldığı ülke. **Bu Türkiye'yi sarımsaklasak da mı saklasak, sarımsaklamasak da mı saklasak?**

• Erzurum Polis Meslek Yüksek Okulu'nun açılış ritüelini gördünüz mü? Yemin ediyorum korku filmlerindeki gizli tarikatların tuhaf ve ürkütücü ayinleri gibi bişeyler icra olundu, çok tuhaftı yani. Sigaraların kırılıp paketlerin topluca çöpe atılmasının ardından müftünün dakikalar süren duası ve de polis okulundan yükselen amin sesleri. Sonra da saldırırken "Allah Allah" nidalarıyla yürüyorlar diye şaşırıyoruz. Bazen çok saf oluyoruz lan.

• Aleviler neden **Cemevi — Camii** projesini istemiyor diye soruyorlar. Ben kısaca cevap veriyorum Aleviler adına; **"zorunda mıyım?"**

• Olimpiyatları da kaybettiğimiz **Japonlar** gelip şoraya bi **Budist** tapınağı, boraya da bi **Şintoist** tapınağı yapıcaz, merak etmeyin canım içinde cami de olacak deseydi bu çok hoşgörülü ve jestli mestli devletlü naapardı çok merak içerisinde bulunmaktayım.

• Bolu'da belediye **Halkevi**'ni yıkmış. Bunun üzerine insanlar da belediyeyi protesto etmek ve belediye başkanına "neden yıktın" diye sormak istemişler. Ama belediye başkanının cevabı **"bana kimse hesap soramaz!"** olmuş. Sanki beş yaşındaymışsınızcasına bir daha açıklıyorum sizlere; halkın oyları ile seçilen belediye başkanı halka sormadan halkevini yıkıyor, halk la noliy deyince de atar yapıyor. Kendini **Şehzade Mustafa** falan sanıyor galiba. Vah zavallı... Bir doktora göstermek lazım bence. Yoksa **Napolyon**'la **Kraliçe Elizabet** arasında bir yere koyuverirler adamı **Bakırköy**'de.

• Ölüler üzerine yazmayı seven **Nagehan Alçı**, şimdi de **Yılmaz Güney** yaşasaydı PKK'lı mı olurdu, olmaz mıydı buna kafa yormuş. Acaba istek yapabiliyo muyuz ya; ben de şeyi merak ediyorum **Elvis Presley** yaşasaydı kızını **Michael Jackson**'a verir miydi, yoksa **Lisa Marie Presley** Michael'e kaçar mıydı?

• Türkiye, bir **Çin** şirketi ile füze anlaşması imzalamak isteyince **ABD** pek bi içerlemiş, gönül koymuş. Türkiye babası dondurma almadı diye kızıp yaramazlık yapan çocuk gibi gitmiş ABD'nin kara listesindeki şirketle masaya oturmuş. Ulan Amerika! Bi saldırmadın sen de şu **Suriye**'ye devletlümüzün gönlü olsun. Hiç olmazsa acık bomba ataydın.

• Kenya'daki saldırılardan sonra pekçok yetkili **"Müslümanlık adına insan öldürmeye hakkımız yok"** dedi. Ama cümleyi kısa tuttukları için Kenya sınırları içinde kalıyor. Ne **Irak**'a, ne **Somali**'ye, ne **Suriye**'ye, ne de **Afganistan**'a uzanıyor.

• Pakistan'da bir hafta içinde iki deprem oldu. Biri **7.8** büyüklüğündeydi. Yoksul ülkelerde deprem olduğunda ciğerimiz iki kere kavrulur. Sefalet ve acının katlanmasına rağmen, "öncesi" ve "sonrası" diye gösterilen fotoğraflar arasında neredeyse hiç fark yoktur. Zira bazı insanların günlük hayatıdır afet... Zira felaket denen kıyamet, bazı memleketlerde her gün yaşanır. Bazı coğrafyalarda insanlar ölümle sınanır.

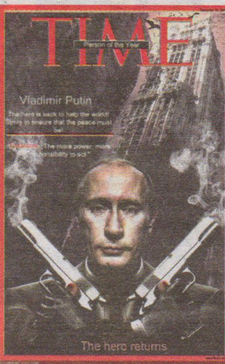
• Vanlı depremzedelerin **açlık grevi**, deprem kadar yer tutmadı medyada. Ocakları sönenlerin, ocaklarını söndürerek ve aç kalarak seslerini duyurmak istemeleri yeterince acı değilmiş gibi, kaldıkları konteynerlerden çıkarılmak istenen insanların kederi bir iki satır haber olamıyor. Acıyı ve kederi demokratikleşme paketinden önce mi alırsınız, sonra mı? Ya da en iyisi yatmadan önce gargara yapın, nefesiniz açılsın.

• Yeni **demokratikleşme paketi** ile Türkiye prangalarından kurtulacakmış. **Allah aşkına?** Daha kaldı mıydı başka pranga ya? Hepsini kopardınız sanıyoduk biz, demek daha çekilecek çilemiz varmış...

• Paket açıklanmadan bir süre önce **Hüseyin Çelik** yolsuzlukla ilgili konuşurken **"yanlış yapanın kafasını koparıyoruz"** demiş. Vay be... Kelle kesen, kol koparan, tecavüz eden **Özgür Suriye Ordusu**'na boşuna demokrasi sevdalısı denmiyor demek.

• Egemen **Bağış**'ın enteresan tweet'lerinin birer **viral reklam** olduğu kanısındayım şahsen.

• Zaman zaman Amerika **Putin**'i, zaman zaman da Putin **Amerika**'yı diktatör olmakla suçluyor. Şu politika denen terane çok komik bişey lan. Yani biraz zorlasan **Kraliçe Elizabeth**'i bile diktatör ilan edebilirsin.

• Yapılan yeni bir araştırmaya göre, **Kuzey Buz Denizi**'nde yaşanan buz erimesi insanlığa 60 trilyon dolarlık bir fatura çıkarabilirmiş. Bu da 2012'de tüm dünya ekonomisinin oluşturduğu miktara eşitmiş. En sonunda girilecek olan buzul çağından da yine zenginler sağ çıkacakmış gibi geliyor bana. Çünkü kağıt çok iyi bir yalıtkan. Artık paralara sarılır sarılır yatarsınız kudretli dere beyleri...

• Buzullar büyük ve şaşırtıcı bir hızla erimeye devam ediyor, hava sıcaklıklarındaki artış, dünya gezegeninde insanoğlu var olduğu günden bu yana en yüksek değerlerine ulaştı, dünya nüfusunun sekizde biri fiili olarak aç yaşıyor, doğal kaynaklar tükeniyor ve dünya nüfusunun 2100 yılında 11 milyar olacağı öngörülüyor... Başka bir deyişle, harbiden de **"bu daha başlangıç"**mış. Meğer tam da **"...ve olaylar gelişir"** noktasının üstünde duruyormuşuz. Kaldırın ayağınızı ve mücadeleye devam edin öyleyse...

• Bilimadamları dünya dışı olduğunu düşündükleri mikroskobik bir tür organizma keşfetmişler. Onca yıllık bekleyişten sonra, **alien**'larla, **yoda**'larla, **e.t**'lerle, **the grey**'lerle tanıştıktan sonra sen gel miniminnacık dandik bir bite razı ol... Bütün hevesimiz kursağımızda kaldı ya la. Üstelik **"ışın kılıncı"**nın da icat olunduğu şu günlerde olacak şey miydi lan bu.

• Bu arada, kış da erken mi geldi nedir... Üşürcesine, sesi büzüşürcesine yazıyorum. Winter is coming! **Hakiki winter gelişinden belli** olur...

Akşamsefası

Düşman Kazandıran Dostluk Festivali!

Gün geçmiyor ki, Gökçeada'nın az berisinde dimdik duran, ürpetici, tepesinde koca bir şapka gibi bulutu hiç eksilmeyen dağları görmeyelim. Kimi zaman elimizi uzatsak tutacak kadar yakın, kimi zaman Gökçeada'nın uzantısı gibidir. Mitolojide tanrılara ev sahipliği yapan bu heybetli dağlar, Samothraki (Semadirek) adasıdır. Samothraki, Gökçeada (İmroz) ve Limnos (Limni) antik çağlarda önemli dini törenlerin, gizemli ayinlerin yapıldığı üçgendir. Samothraki ve Gökçeada'nın arasında Akileus'un annesi Thetis'in sarayı olduğu söylenir. Bu iki adanın yakınlığını en iyi ifade eden rahmetli barba Manoliydi. Ana kara ile bağlantımız küçük motorlarla yapılırken Kastro (Kaleköy) limanına yanaşan Yavuz gemisini gören Barba geminin büyüklüğüne hayran kalmış. Bunu kıt Türkçesiyle Türk arkadaşına heyecanla: (Vre aderfe (Vre kardeş) göreceksin bir vapur, burun Kastro liman kuyruk Samothraki dağ) diye anlatmış. Bize bu kadar yakın dağlar bir o kadar da uzak...Orası başkalarına ait, sınırlar çizilmiş duvarlar örülmüş...Canımız istediğinde seneler önce süngercilerin yaptığı gibi, tekneye atlayıp karşı komşumuzun kahvesini içmek, onlarla dertleşmek yasak. Dünyada sınırlar kalkarken.....

Türkiye ile Yunanistan arasındaki dostluğu, barışı güçlendirmek düşüncesiyle Türkiye'de Defne Yunanistan'da ise Nea Dafni adıyla ortak çalışan Türk- Yunan dostluk derneği bu yıl on ikinci festivalini Gökçeada ile Samothraki arasında gerçekleştirdi. Amaç Gökçeada'da senelerdir binası ve iskelesi bitmiş, kadrosu çıkartılmış gümrük kapısının hala açılamamış olmasına dikkat çekmek, hiç değilse önümüzdeki sezonda devreye sokarak yakası bir araya gelemeyen bu iki adayı daha da yakınlaştırmak arada ki duvarları yıkmaktı. İlk kez direk gemi bağlantısıyla karşıya gidilecek, komşularımızla birlikte geri gelerek festivali Gökçeada'da bitirecektik. Her iki adada gümrük kapısının olmadığından, sembolik yolculuk için özel izinler öncesinden alınmıştı. Bu süreçte bana düşen görev Samothraki'ye gitmek isteyenlerin listesini (en fazla altmış kişi) hazırlayıp pasaportlarıyla birlikte Belediye görevlisine teslim etmekti.Altmış asil, yirmi yedekle listeye son verince toplar bana çevrildi! Rumların görüşü "Tabi Türkleri aldın bize yer kalmadı" Karşı tarafın yorumu "Türklerin azlığı düşündürücü!!" Gerçekten de öyleydi ama ben öyle istedim diye değil Yeşil pasaportu olmayan Türklerden vize istendiği içindi.

Sancılı yolculuk

Uğurlu limanı ilk kez bunca kalabalığı gördü. Karşı dağları merak eden Gökçeada'lılar, İstanbul ve Çanakkale'den gelen gazeteciler, sanatçılar, panelistler limanı doldurmuştu. Katılımcıların pasaportları işleme sokulması için iki gün öncesinden belediyeye teslim edilmişti. Geminin vaktinde kalkabilmesi için saat sekizde Merkezden limana belediye otobüsleriyle insan nakliyatı başladı. Geminin yanıbaşına kurulan gümrük ofisine, bir poşet içinde gelen pasaportlarımız masanın üstüne buğday taneleri gibi serpilmiş, onlarca el kendi pasaportunu bulabilmek için uzanıyordu. Rüzgarın esmediği nadir günlerden olduğundan mucize eseri denize uçmaktan kurtuldu evraklarımız. Gümrükçü arkadaş geminin girişinde mobil gümrük ofisini kurdu, isimlerimiz tek, tek okunarak tek sıraya iki ayak üzerinde dizildik. İkişer, üçer gemiye alınarak çıkışımız yapıldı. Kavurucu güneşin altında sıra beklemeye dayanamıyan iki kişi bayılarak ön sıralara alınmış onlara tolerans tanınmıştı. Bizler bayılamadığımızdan saatlerce zorunlu güneş banyomuzu sonuna kadar neşeyle yaptık.İlk kez yasağın delinme sevincini de yaşadık böylece. Barba Niko'nun deyişiyle "Altmış dört yaşındayım, altmış dört senedir görüyorum bu dağları ne olduğunu bilmeden, bu güneymiş kısmet oralara ulaşmak". Hepimizin işlemi bitip gemideki yerlerimizi aldıktan sonra nedense sıra sayılmaya geldi. Say, say bir türlü denkleştirilemeyen yolcu sayısı.... Bir, iki, üç derken kalkış saati çoktan geçti ama bir türlü yolcu sayısı tutmuyor dört fazlası çıkıyor. İstanbul'dan festival için gelen, katılım listesinde ismi olmayan fazladan bu dört kişinin isimleri Kepez limanına bildirilmemişti. Bekleme süreci bu yüzden daha da uzadı. Dört kişinin ismi Kepezden onaylandıktan sonra tekrar sayıldık. Bu sefer üç eksik. Beklemekten sıkılan üç kişi habersiz gemiyi terketmişti. On birde kalkması planlanan gemi iki buçuk saat gecikmeyle nihayet kalktı. Yolculuk boyunca İmroz'lu çobanlardan sayım dersleri aldık. Sürüdeki hayvanlarını devamlı sayan bu insanlar gemi personelinden bu konuda çok daha tecrübeli olduklarını söylediler durmadan. Karşı kıyıda Samothraki Belediye Başkanı ve büyük bir kalabalık tarafından çoşkuyla karşılandık. Folklor gösterileri sonunda iki belediye başkanı tarafından barış asmaları Samothraki limanında ekildi. Vaktimizin büyük bölümünü Uğurlu limanında sayılmakla geçirdiğimizden adanın meşhur şelalelerini, Büyük Tanrılar Mabetini görme şansını yitirmiştik. Sahilde sıralanmış lokantaların birinde Samothraki'nin meşhur keçi etini yeme hayaliyle adeta yarışarak oturduk. Ne yazık ki keçi eti yiyebilmek için dağ köylerine gitmek gerekiyormuş ve vaktimiz kısıtlıydı.Keçi eti yiyemediksede adada yüzelli bin serbest keçinin dolaştığını öğrendik. Reçina (bir tür beyaz şarap) eşliğinde bol zeytinyağlı mezeleri özellikle de domates mücveri nefisti. Komşudan alışveriş yaparak ekonomisine destek isteğimizde suya düştü. Zira ada esnafı dükkanlarına kilit vurmuş siestasını yapmaktaydı. Dönüş vakti çabucak gelmişti, içtiğimiz kahve hala kursağımızdayken kalktık liman yolunu tuttuk. Kahvemizi yudumlarken yan masada oturan barba "Nike'yi görmeye geldim, kahvehaneyi gördüm" diyordu. Hadi ya!!! Barba Zafer tanrıçası Nike'yi biliyor!! Helen döneminin en önemli parçalarından biri olan Samothraki'nin Büyük Tanrılar tapınağında bulunan kanatlı, başsız, kolsuz Nike heykeli 1884 den beri Louvre müzesinde sergileniyor. Barbanın sandığı gibi Samothraki'de değil. Yunan polisi kolaylık olsun diyerek çıkışta pasaportlarımızı toplamış giriş, çıkışımızı aynı anda yaparak teslim etti amaa.... Gemiye dönüş için yerlerimizi aldıktan sonra görevli tekrar iş başı yaparak yeniden sayıma geçti. Ömür bitti sayım bitmedi. Dostum Kosta'nın dediği gibi " seyahatın dörte üçü sayımla geçti". Bu kez ondört kişi fazla. Sayımla baş edemeyen gemi görevlileri hepimizi gemiden dışarı çıkardı....ve aynı mübadele... teker, teker isimlerimiz okunarak içeri alındık. Hava karardıkça Kosta'nın endişesi artıyor. "Sabah paçayı kurtardık şimdi zor görünüyor." Dereköylü Sula bu aksilikleri ayın on üçüne bağladı. Altıda hareket etmesi planlanan gemi saat dokuzda, Yunanistan'ın çeşitli yerlerinden gelerek festivale katılması beklenen panelist ve gazetecileri limanda bırakarak kalkabildi. Nihayet Uğurlu limanına gelmiştik fakat sancılı bekleyiş bitmemişti. Giriş işlemlerin bitmesi gece yarısını buldu. Festivalin Gökçeada'da başlangıç yemeği saat sekizde programlanmışken gece yarısına kalınca katılacak gücü bulamadık. Yaşanan gümrük krizini protesto eden emekli Büyükelçi ve CNN Türk Diploması Danışmanı Yalım Eralp Defne Derneği Başkanlığından "Duvarları yıktık zihniyeti yıkamadık" diyerek Gökçeada'ya gelir gelmez istifa etti. Ertesi günkü etkinlikler çerçevesinde dernek üyeleri boyunlarındaki beyaz mendileri dostluk ve arınma anlamında Dereköy'deki çamaşırhaneye astılar. Bu kadar basit olsaydı arınmak...temiz nefes alabilmek.... Festivalin teması sessizliğin dünyası "Temiz Deniz"di. Bununla ilgili panel oldukça başarılıydı. Gelen panelistler İmroz'da yaşanan olumsuzlukları, betonlaşmayı, deniz kirliliğini ele aldılar. Festivalin finalinde yine iki adanın Belediye Başkanları tarafından Kastro'da barış asmaları dikildi.

Bizden sekiz gün sonra bir festival krizi de Marmariste yaşandı. Marmariste düzenlenen 1'inci Marmaris Çevre ve Kültür Festivali, aşırı sağcı Yunan basınının dostluk aleyhtarı kampanyaları ve festivali düzenleyenleri hedef alması üzerine iptal edilme noktasına gelmiş. Yunan adalarından sorumlu Bakan Aristotelis Pavlidis'in devreye girmesiyle ve Marmaris Atatürk Anıtı'na çelenk konulması programdan çıkartılarak kriz aşıldı. **Düşmanlığın tam tersine barışı, dostluğu doğurmak zor** olan. Barışa hasret iki ülkenin insanları ölümsüz varlıklarmışız gibi birbirimizi anlamamakta daha ne kadar ısrar edeceğiz? Temennim Yalım beyin istifasına neden olan, bana da bunca düşman kazandıran festivalin zor da olsa amacına ulaşması...

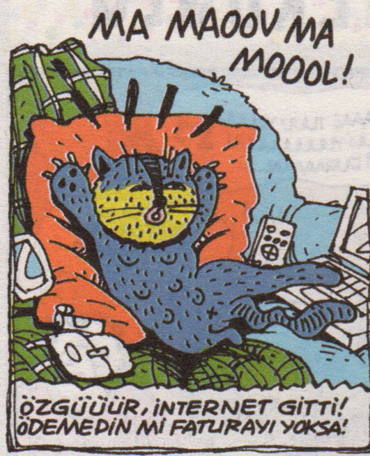

DİŞİ KEDİ & İNSAN

Betül Yılmaz

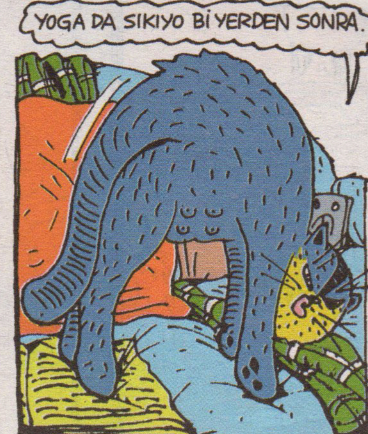

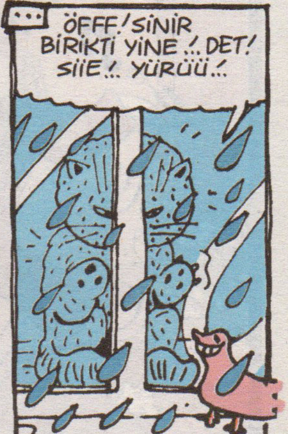

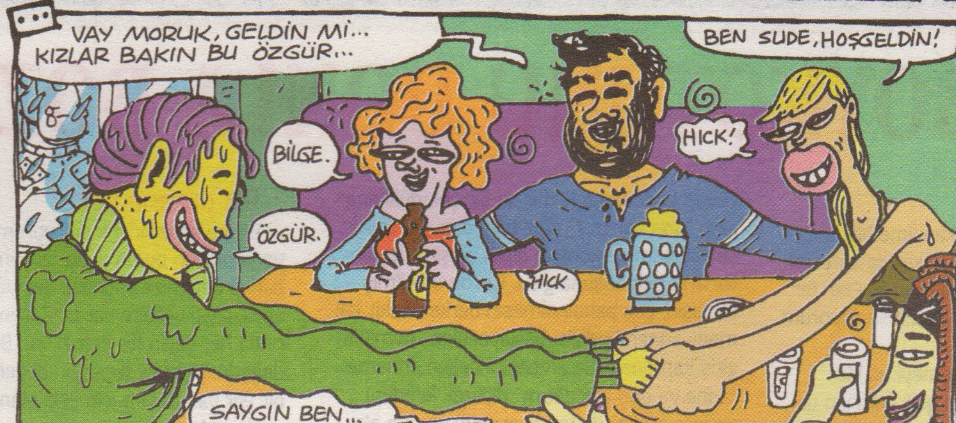

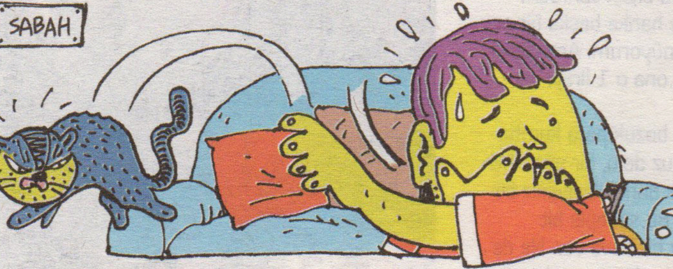

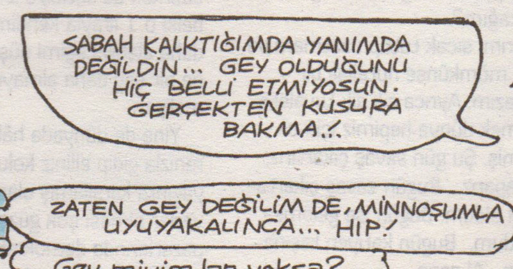

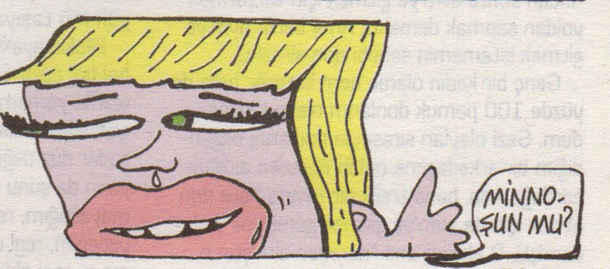

ZEHRA ÖMEROĞLU

KADINA BAK MAKYAJ YAPMIŞ...
KOCASININ CENAZESİNDE MAKYAJ YAPMIŞ!!!
MAK..
KARIYA BAK...
ŞUNA BAK!..
BAKIN BAKIN!!!
SÜSÜNDEN DE GERİ KALMAMIŞ...
KALICI MAKYAJ YAPTIRMIŞTIM ALLAHSIZLAR!!! ...

EPIDURAL HAZIR, DOĞUMA BAŞLAYABİLİRİZ!
DOĞUM SEKTÖRÜ NE BİÇİM OLMUŞ LAN!!!
Dünyanın en mükemmel babası :)))

BİTTİ LAN SONUNDA! YUPPİRELLOOO!!
YOKLUUUUĞUUUN MERTLİĞİİİ BOZDUĞUUU DÜNYADAAA SEVMEKSEEE KARŞINDAAAA BUDALAAAA BUDALAAAAA
BUDALA by Dostoyevski

EFENDİM 2013 RAPORU HAZIR. AŞIRI KLİMADAN BOYUN FITIĞI OLAN 138 KİŞİ, GRİP OLUP TATİLİNİN İÇİNE SIÇILAN 3500 KİŞİ, ZATÜRRE 85 KİŞİ...
HAA BİDE TRİPLİ MUAVİNDEN DEPRESYONA GİREN 15 KİŞİ VAR
Ben gidemedim bayram tatiline kimse gidemeyecek!!!
RAPOR Fıtık 103 Grip 3500 Zatürre 85 Not: Suratsız muavinle depresyon vakası 15

AVM BOYKOTUNU DONLA BOZDUM!

Zekiye Zümrüt

Don var mı don?

Yıllardır avm'leri kendi kendime boykot ediyordum. Ergenliğini Akmerkez'de sürterek harcamış, "Akmerkez'in sahibinin kızı"nın bir dönem gözdesi olmuş biri olarak söylüyorum bunu.

Bir noktada Coca Cola içmeyi ve Mc Donald's yemeyi bıraktığım gibi, avm'leri de hayatımdan çıkardım. Gerçi yemek konusunda fazla ileri gitmiş olmalıyım ki uzun yıllar patates kızartması da yemedim. Patatesin ne suçu varsa?

Benim bu kişisel avm boykotum pek işe yaramamış olacak ki o yıllar içersinde sadece İstanbul'da 80 tane daha avm açılmış! Benim çocukluğumda ise bir tek Galeria vardı (Famecity'e giderdik). Sonra da Akmerkez açılmıştı. Neyse ki artık Gezi olaylarıyla beraber, avm'lere karşı bir bilinç gelişti de ben de geçenlerde gönül rahatlığıyla bir avm'ye gittim.

Anneme, "hadi anne beni avm'ye götür" dediğimde heralde bu kız çapulcu olmayı bıraktı diye sevindi. Ne de olsa Gezi olaylarından sonra avm'ye gitmek için tutturmak yoldan sapmak demekti. Ama benin avm'ye gitmek istememin sebebi don almaktı.

Genç bir kadın olarak hem estetik, hem de yüzde 100 pamuk donlarım olsun istiyordum. Gezi olayları sırasında donlarını beğendiğim bir arkadaşıma onları nereden aldığını sorduğumda, bana trajik bir tavırla "işte don almak için de avm'ye gitmek gerekiyor" demişti. O akşam ona "nereden almıştın o donları, avm'deyim" diye mesaj attım. O cevap gönderene kadar da bir çok dükkana girip "don var mı?" diye bağırdım. Bu açık sözlülüğüm ve konuya direk girişim tezgahtarların pek hoşuna gitti. Çin'de üretilmiş olmasın, çok pahalı olmasın derken vakit kalmadı; annemin dizisi başlayacaktı. Avm'nin giriş kapısına hızla arabasını çeken anneme "anne ya don alacaktım" diyerek kendimi yerlere atsam da fayda etmedi ve don alamadan avm'den ayrılmış olduk. Kısacası hala donsuzum. Ama neyse ki BİM'de varmış...

Kadınların regl oldukları 1-2-3 gün resmi tatil ilan edilsin!

Evet biz kadın olduğumuzu her ay trajik bir şekilde regl olduğumuzda bir kez daha anlıyoruz...Geçenlerde ev sahibim bana "Pazartesi buradan çıkmış ol, yoksa eşyalarını ben boşaltırım" şeklinde ültimatom çektiğinde; o gün regl olmuş olduğumdan "beyefendi"nin ne kadar yanlış bir şey yaptığını bir kez daha anlamıştım. Ben kadınım kadın! Sen kafana göre ültimatom çekiyorsun, ama ya o gün regl olursam? Bak oldum, napıcaz şimdi? Reglimin ilk günü yük mü taşıyacağım?

Bilakis ayaklarımı sıcak tutup uzatmam ve bol bol çikolata, mümkünse nutellalı bir waffle yemem lazım. Ayrıca sık sık tuvalete gitmeliyim. Demek dünya hepimiz için o kadar düz değilmiş. Şu gün savaş çıkartırız, yarın da şunu yaparız... Bugün savaş çıkartamayacağım, regl oldum. Bugün işe gelemeyeceğim, regl oldum. Bugün katiyen taşınamam, regl oldum. Al sana...

Bit pazarından...

Bit pazarlarını çok seviyorum. Şu an dünyada üretim dursa (gıda üretimi dışında), bence hepimize sonsuza dek yetecek kadar eşya, giysi vesaire vardır. Zaten bit pazarlarında her şeyin bir değeri var. Bizim için değerini yitirmiş bir şeyin değerlenebileceği bir yer var. Benim için eski olan, başkası için yeni ne de olsa.

İşin ilginç tarafı, çok küçük paralar dahi orada sanki soyut halini yitiriyor. Mesela 1 lira, 1 lira değil artık. 1 lira; ya beğendiğin bir cüzdan, ya da beğendiğin bir terlik. O ikisi arasında karar vermen gerekiyor. Ayrıca 3 liraya çok sevdiğin başka bir şey ile karşılaşma ihtimalin de var. Aklıma arkadaşım Zülküf'ün bana para ile ilgili söylediği ünlü bir şairin lafı geliyor: "paranın değeri onunla ne yaptığına göre değişir"...

Tabi insan bit pazarında da açgözlülüğe düşebiliyor. "Her güzel şey illa benim mi olacak?" ya da "ucuz da olsa bu aldıklarım yetmez mi?", "buna gerçekten ihtiyacım var mı?" diye düşünmek gerekiyor. Sonra pazarlık ederken de satıcıya 1 lira eksik verirsem belki o 1 lirayla kendime harika başka bir şey daha alabileceğimi düşünüyorum. Ama belki de bir şey daha almayıp ona o 1 lirayı vermeliyim.

Yine de dünyada hâlâ bozuk para kumbaranızla gidip elliniz kolunuz dolu, bir sürü ihtiyacınızı karşılamış olarak dönebileceğiniz bir yerler olması çok güzel. Bu sebeple bit pazarlarında demokratik bir hava var. Ne de olsa fiyatlar can yakmıyor. Ayrıca muhtemelen dükkanlarda satılan "yeni sezon" mallardan, kullanılmış da olsa daha kaliteli ve orjinal şeyler bulmak mümkün.

Geçenlerde pazarda dolaşırken satış yapan bir kadın "gelinlik var, lazım mı?" diye sordu. "Yok..." dedim. Ertesi hafta tekrar karşılaşıp biraz muhabbet ettiğimizde kadıncağız benim bekar olduğumu öğrenince inanamadı ve "ben seni oğluma alayım" diye karar verdi. Eee, gelinlik de hala satılmamış, orada asılıydı. Bunun üzerine gelinliği giydim ve fotoğraf çektirdik. Fakat Nebahat Abla'nın niyeti ciddiydi. Nedir, ne değildir derken; gelinlik gibi koca adayının da ikinci el olduğu anlaşıldı. Yani daha önce evlenmiş, ayrılmıştı. Gelinlik de belki eski hanımdan kalmaydı. Benim için sorun yok... Yalan Dünya'daki Zerrin'in dediği gibi, "israf en sevmediğim şey".

Akşamsefası

Bursa'nın ünlü medyumu R.A.: Gözde Gürkan

'Türkiye Şubat ayında bölünecek'

Evliyalar şehri Bursa'da birçok insanın; şarkıcıların, sosyetenin, futbolcuların, askerlerin, polislerin, öğretmenlerin, mankenlerin kapısını aşırdığı bir medyum... Ne yazsam abartıyor dersiniz. Annemin kullanmadığı ismini bilmesini mi, ailemde kimlerin ne ameliyatlar geçirdiğini bilmesini mi söyleyeyim şaşırdım. Adını vermemi istemedi çünkü tek korkusu umutları karşılayamamak, insanlara yetişememek. Ellerinize sihirli bir sohbet bırakıyorum...

-Yeteneklerinizin farkına ne zaman vardınız?

Muradiye'de Gülçiçek Sultan Türbesi yok mu, benim yaşadığım ev, o medreseydi. Benim annem her gün testilerle orayı sulardı. Seccadeleri indirip yıkardık. Her yaz badana yapardık kızlarla.

Balıkesir'den bir adam gelmişti ve bana Allah'ın cemalini göreceksin, demişti. 12 yaşında benim bacağım yandı. Ayaklarım birden ateş aldı. Suyla oğlan kardeşim kurtardı. Ondan sonra zaten ben fal bakmaya başladım. Cinler ateşten gelir zaten...

-Doğaüstü güçlerle irtibata geçiyor musunuz?

Arap cinleri var.

-Kaç taneler?

Çoklar. Onların da meslekleri var. Müslüman olduklarını görüyorum. Rahmani olmayan 1 tane var onun bana zarar veriyor.

-Fal bakabilmek için bir eğitim aldınız mı?

Almadım. Tarot falı cinlerin enerjileriyle geldi.

-Kaç senedir fal bakıyorsunuz?

43 yaşındayım, 12 yaşından beri bakıyorum. 31 sene olmuş.

-Özel yaşantınızı etkiliyor mu?

Etkilemiyor ama kocama zarar verebiliyor. Bazen eşimle aramdaki ilişkileri bozuyor. Eşimin bana zarar verdiğini hissettiğinde ona zarar veriyor.

-Aileniz bu duruma nasıl tepki veriyor?

Annem, babam zaten rahmetli oldu. Eşim zaten psişik olduğumu biliyor. Oğlan biliyor, onun da okumasına, eğitimine yardım ediyorlar.

-Eşinizin kim olacağını bilmiş miydiniz?

Rüyamda gördüm. Eşimi 15 yaşında gördüm. Görücü usulü evlilik yaptım. Ondan başka sevdiğim ya da çıktığım olmadı. Hatta yorgan üstünde bana bir ağırlık gelmişti.

-Size el veren biri var mı?

Dedem hacıydı benim. Yıldızname bakardı, Kur'an okurdu. Ama dedem öldüğünde ben 5 yaşındaydım. 12 yaşında geldi bu yeteneğim Allah tarafından.

Sürümden kazanıyorum. Maddi olarak çok bir kazancı yok...

-Baktığın en ilginç fal neydi?

Baktığım en ilginç fal Kuveytli turist bir kadının falıydı. Kadın kapalıydı ama peçe takmıyordu. Çevirmeniyle gelmişti. Türkiye'ye tek gelmiş. Haram diye kocamın elini sıkmadı. Ben ona kahve falında dostunun ismini söyledim. O da itiraf etti.

-Bunun sana maddi kazancı fazla mı?

Vallahi ben bunu sürümden kazanıyorum. Maddi olarak çok bir kazancı yok. Çok kişi geliyor. Duyan, gelen tekrar geliyor. Ben çocuklarım için çalışıyorum.

-Rekabet oluyor mu?

Bir gün adımı öldüye çıkardılar. Trafik kazasında ben ölmüşüm. Arkadaşım aradı söyledi, başka bir medyumdan duymuş. Hatta kocam beni aldatmış, arabada da ayrılmışız.

-Bir nevi psikologluk yapıyorsun, bu seni yormuyor mu?

Evet, insanların dertleri, sırları hep bende. İnsanlar zaten falla rahatladıklarını söylüyorlar. Psikoloğa gidiyorum 200 lira para veriyorum ama sana 50 lira veriyoruz helal olsun, diyorlar. Yoruyor...

Çok konuştuğum için sürekli su içmek zorunda kalıyorum. Ama fal bakmayınca da rahatsızlanıyorum. Mesela eşimle gidiyorum. Yolda giderken illa bak bu arabadaki adam böyle, şu arabadaki adam böyle hiç tanımadığım kişiler hakkında da yorum yapıyorum. Yorum yapmayınca rahatsız oluyorum.

-Başka hangi dilleri biliyorsunuz?

Almanca ve Arapçayı biraz biliyorum.

-Kayıpları buluyor musunuz?

Bir askerin dürbünü kayıptı. Onu buldum. Ama artık yemin ettim bulmam çünkü bir bayram sabahı zilim çaldı. Orhanelili bir adam geldi. Arabasının markasını, nerede olduğunu buldum. Koyun keseceğim, mahalleye dağıtacağım diye adak adadı! Bir hafta sonra benim dediğim gibi adamın arabası Edirne'de bulunuyor. Ama ne dedi? Memurlar buldu, dedi. Tamam, tabii ki memurlar bulacak. Bana bakar mısın, dedi, baktım ve Edirne'de dedim. O zaman adağını da yap. Yapmayacaksan beni ne diye bayram sabahı rahatsız ediyorsun? Ama adamın arabası 1 ay sonra paramparça oluyor. Cinlerin ona zarar verdiğine inanıyorum.

-Cinler size zarar verenlere, zarar mı veriyor?

Mesela 2 tane bayan gelmişti. Arkamdan "ay deli karı" demişler. Kötü niyetli dememişler ama ben arada bir şeyler fırlatıyorum, bağırıyorum ya ondan. Benim kocamı aldattığımı bile söyledi. Kocamın yanında deli işte, deyince o gün ayağındaki tendonlar kopmuş. Ertesi gün biz sana deli dedik acaba cinler mi zarar verdi, dedi. Ben de vallahi ben bilemem, Allah bilir dedim.

-Cinlerinle Arapça mı konuşuyorsun?

Evet. Onlar zaten Arap cinleri. Onların Arapları ve zencileri çok sevdiğini görüyorum. Onların Mekke'de yaşadığını görüyorum. Bir tanesi yalnız Kuveyt'te yaşıyor.

-Geleceği görmek mümkün mü?

Geleceği Allah bilir. Ama bazı şeyler cinler tarafından tahmin edilebilir. Mesela bu ortadoğu ülkelerinin yıkıldığı bazı kahinler tarafından söylenmiş. Baba Vanga olsun, Nostradamus olsun. Türkiye için bazı bölünmeler, parçalanmalar olacak. Özellikle Şubat ayından sonra. Ama şansımız açılacak İnşallah.

-Bu işi bırakmayı düşünüyor musunuz?

Umreye gidersem kahve yorumlarını bırakırım. Öyle bir şey olursa zaten bana yaptırmazlar ben hissediyorum bunu. Çocuklarım okullarını bitirdikten sonra bir daha yapmam.

Kedim Badem'in bir gece bana 'anne" diye bağırdığını söylemem. Söylemem! Ay her şey, her şey söylenir mi?

-Kendi falınıza baktınız mı?

Doktorlar doğum yapmayacaksın dedi ve ben doğum yaptım. Başka doktor, annelik fedakarlık ister, dedi. İki doktor kavga etti. Ve ben bu yorumdan sonra kızımın olacağını rüyamda gördüm. Kızımda da enerji olduğuna inanıyorum. Hamileyken ben kızıma fal baktım. Yüklemeler oldu ve ben kızımı gördüm.

-Hayvanlarla konuşabiliyor musunuz?

Gece 2'den sonra kedimin konuştuğunu da söyleyeyim mi? Onu söylemeyeceğim. Onu kesinlikle söylemem... Badem'in bir gece bana "anne" diye bağırdığını söylemem. Söylemem! Ay her şey, her şey söylenir mi? Anne dediği söylenir mi?

-Bu iş sağlığına zarar veriyor mu?

Hamileyken bir kadına fal baktığımda yataklara düşmüştüm. Bir de panik ataklarım var. Her şeyi görmek panik atak yapıyor. İnsanda huzursuzluk ve depresif bozukluklar yapıyor.

-Size ilginç gelenler var mı?

Çok. Hangi birini anlatayım? İki çok yakın arkadaşın birbirlerinin kocalarıyla aldattıklarını mı? Mesela Kerim'i anlatayım. Kerim çok ender bir isimdir. Bir gün ben bir bayana kahve yorumu yaparken ona Kerim kim dedim? Bu kız bir giyim mağazasında çalışan bir eleman. Muzaffer diye biriyle çıkarken ben ona Kerim'i sordum. O da öyle birini hiç tanımıyor. Aradan 6 ay geçti bir baktık bu kız Kerim diye biriyle nişanlandı. İkizlerin olacak dedim şuan ikizleri var.

'Psikoloğa gidiyorum 200 lira veriyorum ama sana 50 lira veriyoruz helal olsun' diyorlar

-Hayat kurtardınız mı?

'99 depreminden önce fal baktım. Oğlumun okulunda bir öğretmen var, Yalova'da da evleri var. Ama bak Allah için deprem olarak görmüyorum. 77 plakada kim var dedim. Çığlık atıp bir attım fincanı! Burada bir sıkıntı görüyorum, dedim. O gece 5 kişi Yalova'ya gideceklermiş, benim faldan sonra gitmediler. Benim fal ölüm kurtardı. Bunların ev yıkılmış. Ama her şey rabbimden çünkü bu falı bana baktıran kim? Bunu bana o kişiler söyleten kim? Allah. Allah bazı insanlara farklı yetenekler vermiştir. Herkes alim olamaz, herkes memur olamaz ama herkes de medyum olamaz.

-Cinler size bir şey getiriyor mu?

Kapıyı bir açtım kuş tüyü. Ve benim evimde horoz, tavuk yok. Bu bir sevap işlendiği zaman olur. Çünkü benim cinlerimin kanadı var. Uçuyorlar. Mekke'ye gidip geliyorlar. Eşim uyurken onu bile kaldırdılar. Geçen gece ne oldu bak; tıkır tıkır bir ses kavanoz yerinden oynadı. Küçük odadan bir baktık kavanozun içine girmiş...

MEDYUMUN EŞİ:

'Dava dosyalarının numaralarını bile biliyor'

-Yaşadığınız ilginçlikleri siz de anlatır mısınız?

8 sene evvel Uluyol'dan benzin alırken adamın biri yanımızdan geçti. Eşim bu adam katil, dedi. Ben de arkamı döndüm bir baktım tanıdıklardan bizim. Selam verdiğim bir adam. Ya diyorum bu adam hayatta katil olamaz. Bizimkisi ısrar ediyor katil diye.... Öldürmüş bir de koftiden arıyor kayboldu diye, diyor. Gel zaman git zaman.. 1 hafta 10 gün sonra gazeteyi açtım bir baktım o adam! Hakikatten öldürmüş emlakçı arkadaşını, kafasını keserle vurup... Adamın ağzından mektup yazıyor bir de "ben sevgilimle kaçtım" diye... Sonra köylüler buluyor İsmetiye'de dereye atmış çuvalda.

Arkadaşlarla Orhangazi'de göl kıyısında piknik yaparken adama "sen burada soyulacaksın" dedi. "Yok ya öyle şey mi olur" dedik. Haftasına o adam soyuldu orada. Sonra jandarmanın yanında bizimkisini arıyor. O da orada ağacın üstünde bir silah var diyor. Silahla çanta orada ama altınlar gitmiş diyor. Jandarma yol kenarında ağacın üstüne bir bakıyor dedikleri orada.

Bir tane iş adamı benim eşimin, avukatımın bilmediği dosyaları; dosya numarasına varana kadar biliyor diyordu.

MEDYUMUN KIZI:

'Annem SBS işimi halletti'

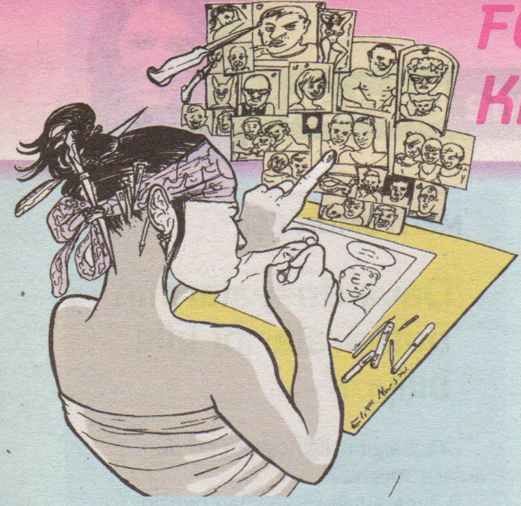
-Komik olaylar da başınıza geliyor mu?

İçeride genç bir bayan varken kapı çaldı. Yaşlı bir teyze geldi. Kadın salonda başladı gelinini kötülemeye. İçerideki genç bayan bir çıktı meğerse gelen teyzenin geliniymiş. Tesadüfen yarım saat arayla randevu almışlar. Kadın içeriden çıkıp kaynanasını görünce "anne sen ne yapıyorsun burada?" dedi. Annem de bilmediği için kapıdan çıkarken "senin o kaynananı halledeceğiz hayatım" dedi. Yaşlı kadın bir fenalaştı. Gelin kaçtı gitti.

-Sana hiç fayda sağladılar mı?

Bazı konularda şanslı olduğumu hissediyorum. SBS sınavına ilk gireceğim yıl müdür yardımcısı bize "sınava girmek zorunlu değil" diye anlatmıştı. Ben de zorunlu değilse girmem dedim. Ama yanlış anlamışım. Başvuru günü geçti. Milli Eğitim'in kapısına da dayansan giremezsin o sınava. Ben ağlarken annem dua yazdı sonra da "ben duayı yazdım şimdi Milli Eğitim'e dilekçe gönder, olacak" dedi. Babam da "bizim kızın sorumsuzluğu bu saatten sonra olmaz" diye iyice sinirlendi. Yazdık, yolladık... Sonradan bana ayrı bir sınıf açtılar. 40 kişilik bir sınıfta, tek başıma ben sınava girdim. Sadece benim için özel sınıftı. Benim dışımda 1 kişi daha varmış ama o kişi sınava gelmedi.

Akşamsefası

FOTOĞRAFINIZI GÖNDERİN, KARİKATÜRLERİMİZDE OYNATALIM

bayanyanidergi@gmail.com

Foto: Gülay Batur

Özlem Cengiz

Foto: İpek Özsuslu

Damla Arslan & Ercan Ozan

Foto: Sibel Bozkurt

Zuhal - Kardelen

Foto: Fatima Yıldız Erkan

Zehra Yılmaz - Tolga Yavuz

Foto: Ayşen Baloğlu

Şen Şener

Foto: Ayşen Baloğlu

Naima Kulke

Foto: Fatima Yıldız Erkan

Çınar Dur - Funda Kızıltaş

Foto: Gülay Batur

Alper - Burçe

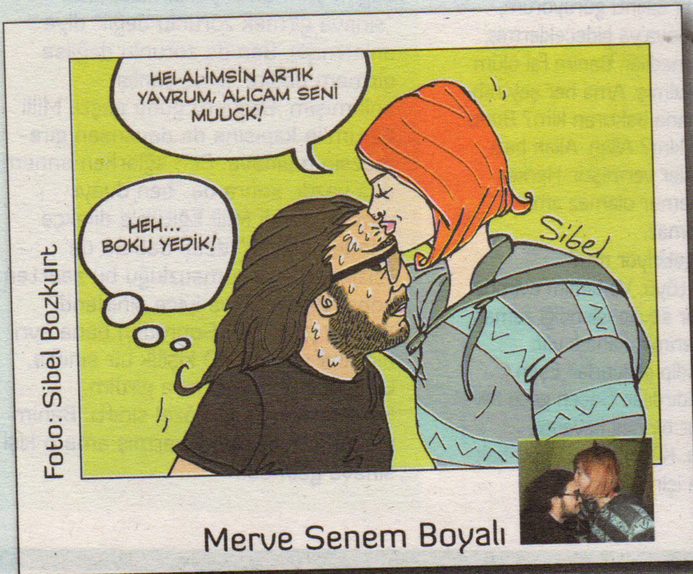

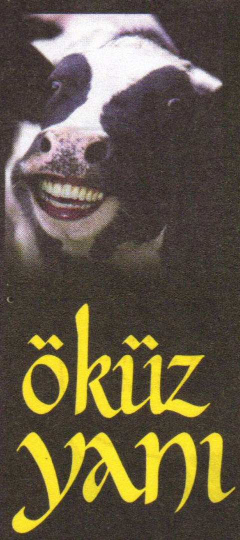
Foto: Sibel Bozkurt

Merve Senem Boyalı

Foto: Sibel Bozkurt

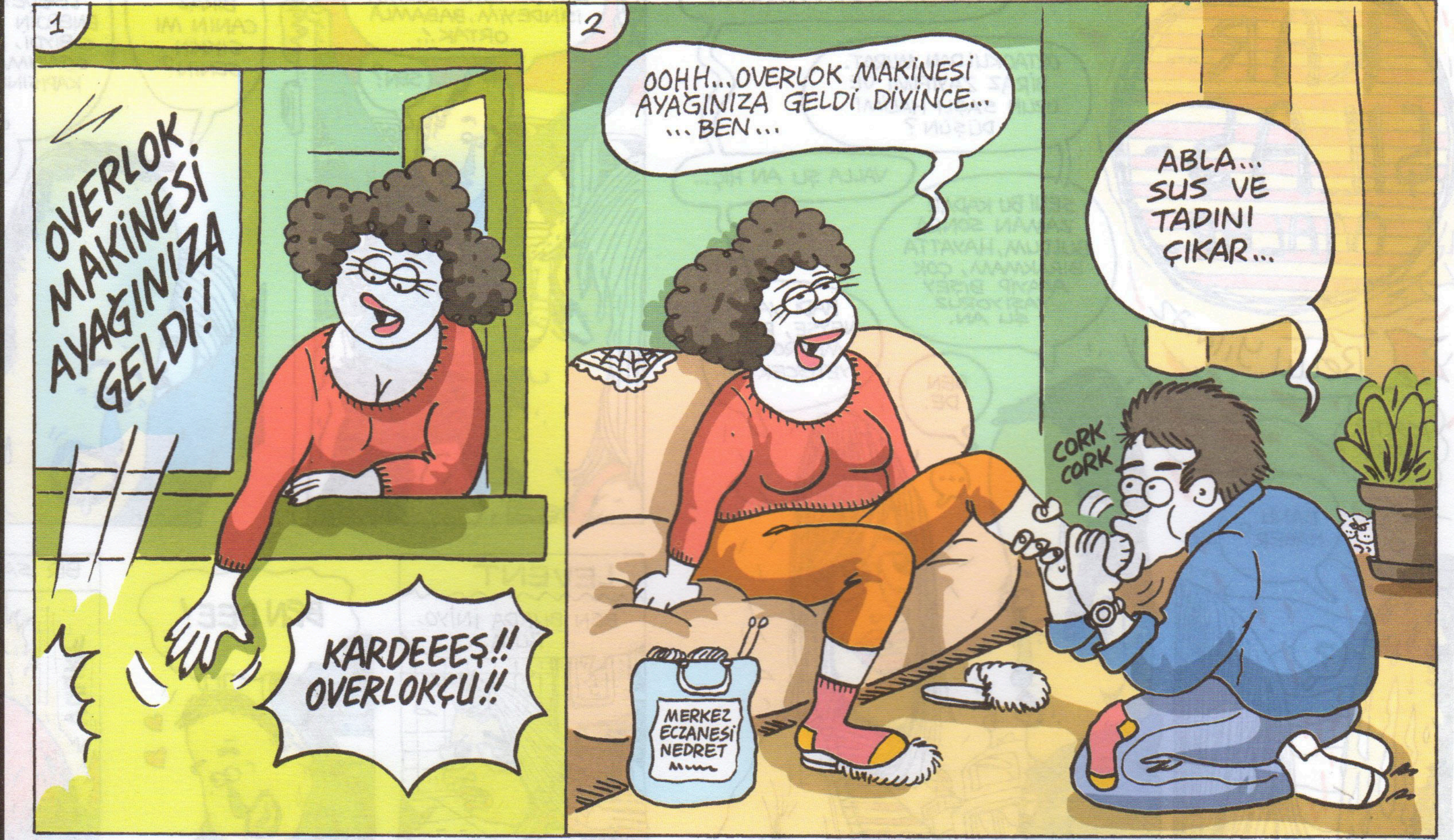
Kübra Karadayı

öküz yanı

- Adana'da kendilerinden yardım isteyen 16 yaşındaki H.P.'yi 3 saat gezdirip tecavüz eden iki polis memuru ve onları ilk duruşmada serbest bırakan hakim.
- İstanbul Beyoğlu'nda hem tekstil atölyesinde çalışan hem de okuyan 13 yaşındaki Emine Demirel'i kendi aralarındaki çatışma sırasında öldüren uyuşturucu çeteleri.
- 2 Haziran günü yolda yürürken gözaltına aldıkları Pınar'ı taciz edip tecavüzle tehdit eden Türk polisi.
- Uyuşturucu çetelerini protesto gösterisi sırasında 6 kurşunla öldürülen Hasan Fırat Gedik'in cenazesinin kaldırılmasına izin vermeyen üstelik babasının oğlunu toprağa veremeden cezaevine geri dönmesine neden olan polis.
- Hasan Ferit Gedik'in cenazesine katılmak isteyen Zafer Cömert'i (Abdullah Cömert'in abisi) havaalanında gözaltına alan polis.
- Çalışan kadın elin adamının hizmetinde diyen Ömer İnançer.
- Babaların evlat edindikleri kız çocuklarıyla evlenebilmelerini onaylayan yasa çıkaran İran.
- 2 çocuk annesi R.T.'ye Kağıthane Asayiş Müdürlüğü'nde personelin gözü önünde tecavüz eden biri emekli 3 polis.
- Ethem Sarısülük'ün katili Ahmet Şahbaz'ı Urfa'ya atayan Emniyet.
- Ölüm orucunda kızını kaybeden 73 yaşındaki emekli öğretmen Asef Harman'a mezarlık anması nedeniyle 10 ay hapis cezası veren mahkeme.
- "Bu mu sağlıkta çağ atladığı iddiasında olan Türkiye?" haberini yaptığı için kızdırdığı AKP ve onu işten atan sağlık muhabiri olduğu HaberTürk

ipek özsüslü

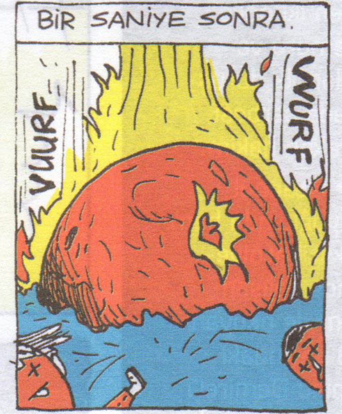
Akşamsefası

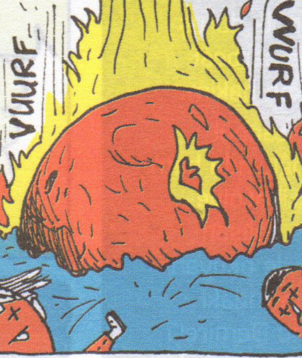

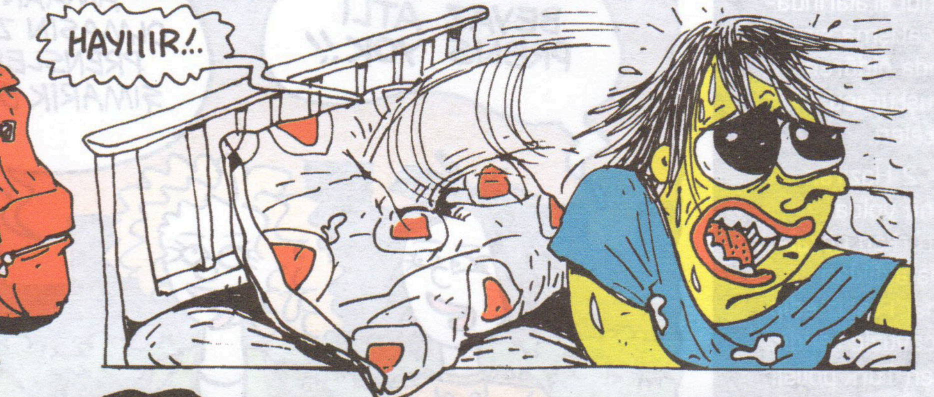

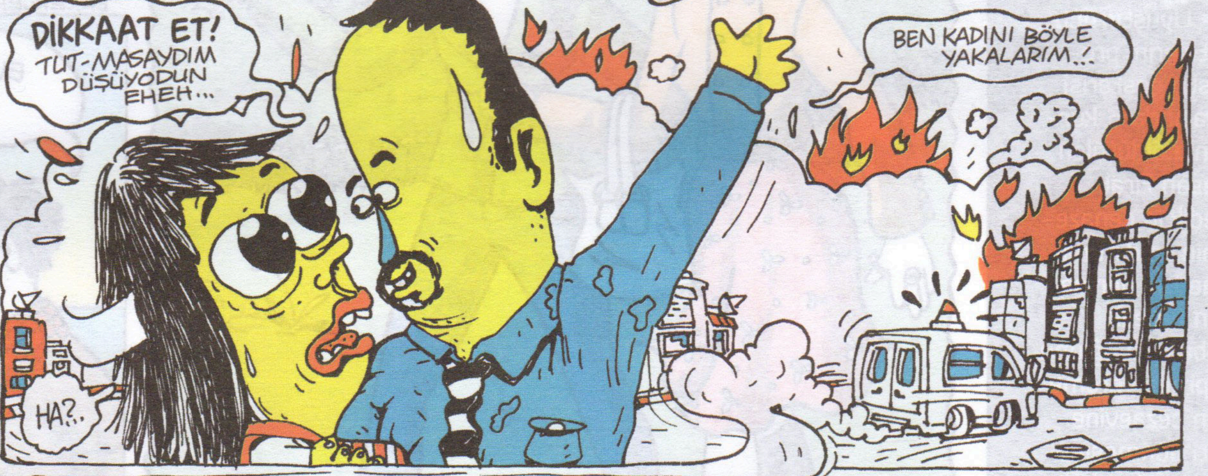

Akşamsefası

ABSÜRTLÜKLER DİYARI

Ayşe Duygu Yavuz

AVCI MISIN? TOPLAYICI MI?

Kaleminde sesini duyduğum, sözleriyle kadınlığımı güçlendiren biricik dostum Seda Başer'e... Zihin açıcı muhabbetlerimizin daim olması dileğiyle...

Kadın-erkek rollerine bugünden bakınca mağarayı dişi kuş bezer misali bir yaklaşım komik kaçıyor. Günümüz üzerinden bir baloncuk yaratınca mağarasına pazardan öteberi toplayıp getiren kadın aynı zamanda kasaptan et almak için temizliğe gidecek. Ne var ki yüzyıllar öncesinin "Bey, haydi git de avlan! Ben de ot topliyim" kafası daha hakkaniyetliymiş yev! Avcılık denilince de bugün Türkiye koşullarında en yakın imaj olarak geyik başının altında viski içen baba imajı yerine kurban kesme seramonileri canlanıyor kafamda. İç burkucu bir sahne! Kurban kesme faslında namaz etekli bir kadın, leğende duran hayvan başı, tepside et bölüştürme... Akrabalara siyah poşette dağıtılan etler... Neden bilmiyorum bu yazıda odak noktam dağıldı. Bilinç akışından bilinç akışına koşuyorum. Avlanma maratonunun son noktası zihnimde kurban eti dağıtan kadına dönüşürken bu kadın o kadın olamaz diyorum. Zira 21.yüzyıldaysak neden o kadın kadınlığından hiçbir parça taşımadan ellerinde kan, mutfağında koku hayvan parçalarıyla uğraşıp duruyor? Adam kurban etti. Sen de otur, bölüştür, pişir. Hıyk! Hiç estetik değil. En azından ideal kadın imajlarını bu sahneye oturtmak çok zor. Audrey Hepburn'ü siyah poşete et parçası yerleştirirken hayal edemiyorum. Anadolu kadınının makus talihine tüküreyim! Her türlü pis işe koştururlurken kadınlığını unutan genç yaşında 60'lık görünen biçare kadınlarımız. 21.yüzyıl bu tabloya hiç uğramamış gibi. Ne kadar şehirli kadın imajı çizilirse çizilsin bu coğrafyanın kadınının çoğunluğu böyle. Sex and the city kafalarından süzülen şehirli kadınların annelerinin çoğunun kadınlığından bertaraf edilmiş Anadolu kadını olduğu düşünülürse her kimlik fason çıkıyor.

Bugün hâlâ "Kadın dediğin oturup kalkmasını bilecek" lakırdısının dönmesi de ayrı bir aşağıya çekme yöntemi. Oturup kalkmasını bilip saygıda kusur etmeyen Türk kadınından beklenti büyük. Kahvede oturan kocanın ve yığınla çocuğun istikbali için hamallıktan hamallığa koşması gereken bir kadın. Şimdi bu durumu yok sayıp iş bölümünden söz etmek abes değildir de nedir? İş bölümü hoş, amma velakin bu topraklardaki kadın mevzubahis olunca gerçekleşmesi zor bir şey. İş bölümü de ne canıııım?! Sorumluluğun ekmeksiz bütün bütün yutulması arzu edilirken boğaza takılan taneleri birkaç iltifatla boğulmanın eşiğinden döndürmek safdillere teselli ikramiyesi. "Kızımız da pek hamarat, on parmağında on marifet" mottosuyla yetiştirilmiş küçük kadınlar...Hamarat olma görevini yaşamı boyunca yerine getiren sadık ev hanımını bir cümleyle motive etme derneği çalışmalarını yüzyıllardır sürdürüyor. Bu kafayla 2000'lere geldik. Kadınlarımız hem çalışsın, hem okusun, hem ev işi yapsın. Sırtlan babam sırtlan! Victorian dönemde dahi böylesi bir vahşet yoktu kanımca. Artık çalıştıkça bağımlılığa batan kadınlar var. Durum ümitsiz gözükse de tırnak içinde şehirli kadın olarak ifade edebileceğimiz kadınların hayatında bir kırılma var mı acaba?

Şehirli kadınlarımız bir ofiste çalışıp birkaç kuşak geridekilerin ya da fazla uzağa gitmeye gerek kalmaksızın annelerinin kaderini yıkabilmiş durumdalar mı? Şekil olarak evet! Peki ya zihniyet olarak yıkıldı mı bu kadının imajı? Üstüne iş bindirilmeye nazır yetişmiş bu kadın kimliği bir çırpıda silinebilir mi koskoca bir geleneğin üstüne? Üniversiteyi bitirmiş, çalışan kaç kadın hayatının erkeği olarak tabir edilen kabusu başına sarmaya meyilli değil? Bir kocanın boyunduruğuna girmek için can atan kadınlar...Kocaların beklentileri ise annelerini bu kadında görmek. Kadın da kocanın kendisine biçtiği bu ideal rolün hakkını vermek için işten çıkıp eve geldiğinde yemek pişirme derdine düşüyor. Öyle refleks olarak yerleşmiş roller ki bunlar. İnkar, nadiren akla geliyor. "Canım kocam, evde sıcak yemek olsun diyor. Annemin yemeklerini özledim diyor. Ben de elimden geldiğince ona bu ortamı sunmaya çalışıyorum. Yoksa garibim hep dışarıdan yiyemez ki o artık evli bir erkek. Yiğidim! Evli olmanın lüksünü yaşayacak tabii. Ben onun karısıyım. Modern kadın dediğin kiraya ortakken aynı zamanda herifinin boklu donunu yıkamayı kendine görev edinmiş kutsal eştir" iç monologları bir yana bir de duyarsızlığın diz boyu olduğu rahata alıştırma enstitüsü diyalogları vardır. Bu klişeler klişesi diyalogta ise: "- Tatlım çorba nasıl olmuş? – Anneminki gibi yapamamışsın." Neden anasının çorbasını sunma peşindesin ki "modern" kadınım? Bırak en ufak noktada bireyselliğini ilan eden "Beni boğma, bana karışma" diyen adam kendisi yapsın çorbasını. Ah ah belki de kendi anneni yaşatıyorsun sen de... Tamam, kurban bayramında etleri bölüştürecek denli bir brutallıktan uzaklaşmışsın da yine de hem annen gibi iyi bir ev hanımı hem de baban gibi eve ekmek getirmekle mükellef adamın rolünü üstlenmen için bir klona ihtiyacın olmadığını kabul etmen hangi "hero" kafasına denk geliyor? G*tünü de yırtsan karşındaki herif ebediyen memnuniyetsiz olacak. Dudağının kenarıyla teşekkür ettiğinde dokuz parende atacak kadar acınası hâlde misin? Hem sen neden bu rolü bu kadar ciddiye alıyorsun ki? Yaşamın tadını çıkarmaya bu kadar mı ürkek yaklaşıyorsun? Yaşadığımız çağın artık post-post-modern kadınının seçeneklerinin hakkını verelim. Bu kadar korkak alıştırmayalım elimizi.

Şu aralar bir arkadaşımla kadınlık rollerinin girdabını akademide yer alan kadınlar olarak nasıl aşabilirizi konuşuyorduk. Elbette böyle yazdığım gibi toplumsal gönüllülük projesi soğukluğunda bir konu başlığı ekseninde evrilmedi muhabbet. Neyse işte, arkadaşım kadın çalışmalarında boy gösteren insanların ne denli özgür kadın tanımını kavramış olabileceğine dikkat çekti. Böyle reported speech ayarında anlatınca trt spikerine bağlamam da mevzuyu ele alışımı yavanlaştırdı galiba. Tekrar bir "neyse" patlatıp konuştuklarımızı aktarma işini toparlayayım. Özetle, bu kadar kadınlık rollerinden yakınıyoruz da neden heriflere ihtiyaç kafası devam ediyor dedik. Al bak bu devirde taşıyıcı anneler, sperm bankaları var. İster avcı, ister toplayıcı ol, dahası cesur ol dedik kendimize. Yakınmaktan gayrı binlerce single mother'a ortak ol, güzel çocuklar yetiştir. Psikopat, olgunlaşamamış eril benlikleri rehabilite edene kadar kendi işini en temiz yoldan kendin gör yevrim öğüdünü verdik birbirimize. Cesaretin var mı östrojenli yaşamaya? Varsa beri gel. Zira bu devir tam devri! Her tıbbi olanak mevcut. Aile kurmanın tek yolu kokuşmuş düzene sadık kalmak değil. Olanaksızlık edebiyatına acilen son verdiğimiz takdirde nefes alma alanlarının hiç de sanıldığı kadar uzakta olmadığını görmemiz an meselesi. Her sorumluluğun altına girip kadınlığını unutmaktansa cesurca esas sorumluluğun altına girmek bugünün kadını için en onurlu seçenek. Mağara kadınının iş bölümünü aratan bir düzenle boğuşmaya ne gerek var? Relax, take it easy! Not hard, believe me! Madem iş bölümü diye bir şey yok, varmış romantizmini yaşatmaya ne hacet? Hayal kırıklığına boy vermenin alemi yok! Kendin pişir, kendin ye!

*Görseli apardığım site: http://ucnoktaaforizma.wordpress.com/evrim/evrim/

Kötü Kız

ramize erer

Yaşam Koçu Afet

feyhan güver

Akşamsefası